

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56

ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667

E-mail: elia@ath.forthnet.gr

www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944

Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946

Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948

(22.925 σελίδες)

**Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε
με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο
του Γρηγορίου Ξενόπουλου.**

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση

A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1908

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΜ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

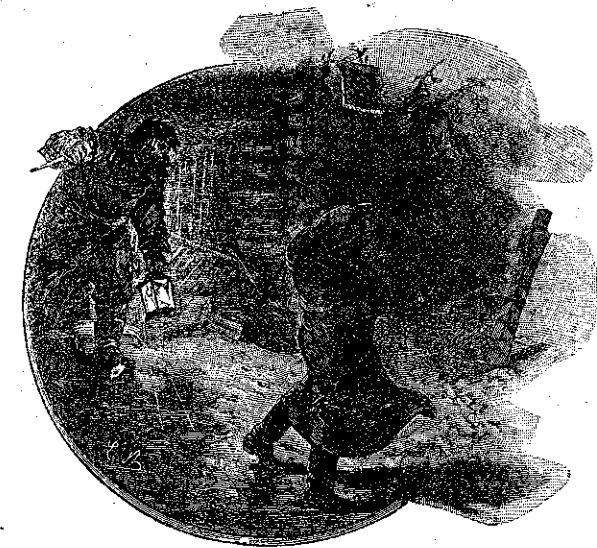
ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

1908

«Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.—ΤΟΜΟΣ 15^{ος}

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

	Σελ.		Σελ.
ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:			
'Αγῶνες (οί) τοῦ Δονδίνου	275	'Αποτελέσματα Η' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος	377
'Αθήνα (αί) προσδεύου	235	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Λευκῶν Λέξεων	167
'Αλφάβητον (τό) τῶν τυφλῶν	251	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Γεωμετρικοῦ Προβλήματος (μετὰ 3 εἰκόνων)	214
'Ανδρέας Συγγρός	91	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς (μετὰ 27 εἰκόνων)	262, 269, 278
Βαθμοί (οί)	226	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Φωτογραφίας (μετὰ 10 εἰκόνων)	342, 348, 358, 361
Βασιλικῶν (τό) θέατρον	195	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	360
«Γλώττης κράτει»	375	'Αποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ πρὸς σύνθεσιν Παιήματος	402
Δημήτριος Βικέλας	267	ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ (ἡ) ΡΟΖΑ, (δραμάτιον μετὰ 6 εἰκόνων) 284, 292, 300, 307, 316	
Διατὶ ἐπαύθη	355	Δημοψήφισμα (τό) τῶν ψευδωνύμων τοῦ 1908	394
Δίδαγμα (τό)	27	ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ:	
Δύο (οί) σκόπελοι	203	106ος Διαγωνισμὸς (Δύσεων)	13
'Εθνικὴ Φλοισμία	59	107ος Διαγωνισμὸς (Δύσεων)	151
'Εκδρομὴ εἰς Ζάκυνθον	307	108ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	175
'Ελευθερία	367	109ος Διαγωνισμὸς (Διηγήματος)	270
'Ελληνικὴ (ἡ) Σημαία	331	110ος Διαγωνισμὸς (Δύσεων)	286
'Εν ἐλάττωμα	51	111ος Διαγωνισμὸς (Ἀσκήσεων)	370
'Εορτὴ (ἡ) τῆς Σημαίας	383	Θ' Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος	385
'Επαγγέλματα (τὰ) τῶν μικρῶν	219	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς	21
'Επιτυχία (ἡ)	43	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας	63
'Ηλεκτρικὰ (τὰ) τράμ	339	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Λευκῶν Λέξεων	71
Θαυμασμὸς (ὁ)	118	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Γεωμετρικοῦ Προβλήματος (μετὰ εἰκόνας)	134
Θερινὴ Ζωή	283	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ	246
'Ιόνιος	211	Μικρὸς Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Παιήματος	310
Κάλλει (ὁ)	150	Μικρὸς Διαγωνισμὸς Προβλήματος Συνδυασμῶν, (μετὰ εἰκόνας)	401
Καὶ πάλιν τὰ πνεύματα	163	ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝῆ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μυθιστόρημα μετὰ 21 εἰκόνων), 7, 20, 25, 36, 46, 49, 62, 69, 76, 81, 90, 99, 108, 113, 124, 129, 140, 148, 153, 259, 165, 169, 188, 197, 204, 209,	
Καιρικά	416	Διπλοπρόσωπος	221
Κατεργαριές	406	Δῶρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως διὰ τὸ 1909	147
Ματσούκις (ὁ)	399	Εἰδοποιήσις	363
Μία νεοελληνικὴ συνήθεια	291	ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ:	
Μία πυρκαϊά	110	Σοφία Σ. Βανδώρου	36
Μόνος (ὁ) πταίστης	391	Κωνστ. Κ. Βατιμάτης	347
Νεαρότερος (ὁ) τῶν δραματικῶν	347	'Ερνάνης	198
Ξενητιά (ἡ)	98	'Ιωάννης Π. Ζωγράφος	407
Οἶκος Τυφλῶν	243	Γεώργιος Δ. 'Ιακρίδης	167
Οἶκος (ὁ) ἀναφανδόν	259	Αἰνσίος Π. Κοκορτικός	270
'Ολίγ' ἀπ' ἑλα	299	Μίνα Γ. Κόλμαν	36
'Ολίγον χιόνι	67	'Αλεξάνδρα Η. Δαλαούνη	7, 268
Περσεφόνη	158	Δημήτριος Γ. Δαλαούνης	294
Ποίους ἐνοεῖ	142	Ναυτοπούλα τοῦ Μεσολογγίου	95
Πρωγκικτικοί (οί) γάμοι	3	Πλούσιος Φουκαρᾶς	51
Πρωτοχρονιά	38	Νικόλαος Γ. Σερρώνος	283
Συγγραφεὺς (ὁ) τῆς «Καρδίας»	123	'Αντώνιος Τωμαζῆος	279
Τρελλαί (αἱ) ἡμέραι	83	Ἐδστέριος Β. Χατζηκραναήλ	183
Τυπογραφικὸν λάθος	315	Οἱ Βραβευθέντες εἰς τὸν Ζ' Διαγωνισμ. Ξεσπαθώματος	389
Φθινόπωρον	323	'Επιστολὴ ἐγκρίτου παιδαγωγοῦ	211
Φιλολογικαὶ ἑορταί	131	Ἐῤῥημα (τό)	166
«Φίφτυ-τοῦ»	171	Ἐῤῥημα (τὰ) τοῦ 1607	118
Φοιτητικὰ (τὰ)	19	ΘΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΕΡΑΤΑ, (νηπιακὸν μετὰ 4 εἰκόνων) 204, 212, 220, 228, 311	
Χρήματα (τὰ)	75	Κίνησις (ἡ) τοῦ Ξεσπαθώματος	159, 230,
ΑΔΗΘΕΙΑΙ	3, 142, 244, 342, 367, 368	Κληρώσεις τῶν ἄνων τῆς Διαπλάσεως διὰ τὸ 1908	16, 56, 388
ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ», 13, 22, 31, 39, 47, 55, 63, 71, 79, 87, 95, 103, 111, 119, 127, 135, 143, 151, 159, 167, 175, 190, 199, 207, 215, 222, 231, 239, 247, 255, 262, 271, 279, 287, 295, 303, 311, 319, 326, 334, 343, 350, 364, 370, 378, 387, 395, 402, 411, 419,		ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ (ἡ) δράμα μετὰ 9 εἰκόνων	227, 243, 252, 367
'Αμυδαλιές	429	Κορδέλα (ἡ) νηπιακὸν μετὰ 2 εἰκόνων	358
'Απὸ τὰς σημειώσεις τοῦ Γδζη	134	ΚΟΥΚΛΑ (ἡ) ΤΗΣ ΔΙΑΙΚΑΣ (νηπιακὸν μετὰ 21 εἰκόνων), 6, 30, 38, 44, 53, 60, 68, 75, 84, 92, 102, 108, 116, 124, 132, 140, 148, 156, 164, 172	188
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:			
'Αποτελέσματα Δημοψηφίσματος τοῦ 1907	110		
'Αποτελέσματα 104ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	94		
'Αποτελέσματα 105ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	206		
'Αποτελέσματα 106ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	255		
'Αποτελέσματα 107ου Διαγωνισμοῦ (Δύσεων)	350		
'Αποτελέσματα 108ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων)	409		
'Αποτελέσματα 109ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος)	418		
'Αποτελέσματα Ζ' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος	102		

Κυρια (ή) δέχεται (μετά 4 εικόνων)....	253, 260, 268,	276	Εσπάρθωμα (τό) και ή πολυταλής έκδοσις.....	135
ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΑΛΑΣΕΩΣ :			Όδηγός του Συνδρομητού της Διαπάλασεως.....	9
26η Κυριακή (μετά 10 εικόνων).....		177	ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ, 13, 22, 31, 39, 47, 55,	
27η Κυριακή (μετά 9 εικόνων).....		421	71, 79, 87, 95, 111, 118, 127, 135, 143,	
ΚΥΡΙΑ (ή) ΠΑΣΤΑΚΡΕΜΑ (κωμωδία μετά 10 εικόνων), 137,			151, 159, 167, 190, 207, 215, 222, 231, 238,	
147, 155, 164, 174, 187, 196,		204	246, 263, 270, 279, 286, 293, 319, 326, 342,	
ΔΑΘΗ (τά) ΤΗΣ ΣΤΑΜΑΤΑΣ (κωμωδία μετά 8 εικόνων),			361, 370, 378, 387, 394,	410
52, 60, 63,		77	ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ, 15, 23, 31, 40, 48, 56,	
ΔΕΥΚΗ (ή) ΜΑΓΕΙΑ :			64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128,	
Α'.—Η μάλλινη κάλτσα (μετά 2 εικόνων).....		5	136, 144, 152, 160, 168, 176, 191, 200,	
Β'.—Η φίλη του Σέλτς (μετά 2 εικόνων).....		45	208, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264,	
Γ'.—Τό τρύπιτο καπέλλο (μετά 3 εικόνων).....		86	271, 280, 287, 295, 303, 311, 320, 327,	
Δ'.—Πώς τό εδολώτερον πράγμα κατατιζέ αδύνατον			335, 343, 351, 362, 371, 379, 387, 395,	
(μετ' εικόνας).....		126	403, 412, 419,	431
Ε'.—Έξη αγγά φρέσκα (μετ' εικόνας).....		392	ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ :	
Μή-μου-άπτου (τό) βραβευθείσα μετάφρασις.....		360	Κατάκτησις (ή) του άερος.....	238
Μικροί (οί) Φιλάνθρωποι (νηπιακόν μετ' εικόνας).....		416	Πόλις (ή) των πιθήκων.....	53
ΜΙΚΡΟΣ ΠΑΡΑΜΑΓΕΙΡΟΣ, ΜΕΓΑΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ, (μυθιστό-			Τιτάνες (οί) της θαλάσσης.....	6
ρημα μετά 32 εικόνων), 217, 229, 236, 241, 253,			Πρόσκλησις της Διαπάλασεως προς ανανέωσιν της συνδρομής	359
257, 265, 276, 285, 293, 297, 309, 317,			Πρότασις (μία) φίλου μας (περι της Τριακονταετηρίδος)....	394
325, 329, 340, 348, 353, 368, 376, 384,			Πρώτον (τό) ωρολόγιον του Άνδρέου Συγγρού.....	83
392, 400,		405	Πώς χρησιμοποιοῦνται τὰ ζώα (μετά 2 γελοιογραφιών).....	13
Μνημόσυνον (τό) του Δεσπασάκου.....		415	Σουλιωτόπουλο (τό).....	406
Μυθιστόρημα (τό) του Γιάγκου (διαλογική σκηνή μετά 6 εικόνων)			Στήν αναβροχιά καλό και τό χαλάς. (βραβευθέν διήγημα) ..	417
323, 332,		340	ΣΤΗΝ ΠΟΝΤΙΚΟΤΡΥΠΑ (Κωμωδία μετά 7 εικόνων), 4, 19,	
ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ (μυθιστόρημα μετά 32 εικόνων), 1,			28, 36,	44
17, 28, 33, 41, 54, 57, 65, 73, 84, 100,			Τριάντα χρόνια!.....	35
105, 115, 121, 132, 138, 145, 156, 161, 172, 185,			ΥΠΗΡΕΤΡΙΑ (ή) ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ (Κωμωδία μετά 9 εικόνων)	126
193, 201, 212, 219, 225, 234, 245, 249, 261, 268,			89, 97, 107, 117,	
274, 281, 289, 301,		305	ΧΡΗΣΤΟΣ (δ) (μυθιστόρημα μετά 27 εικόνων), 313, 321,	
Εσπάρθωμα (τό).....		78	333, 337, 346, 356, 365, 373, 381, 390, 397, 407, 413,	427

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

*Αλεπού και προσημίδα (μύθος).....	415	Κλώσσας λάθος.....	252
*Ανοιγμα (τό) των Σχολείων (βραβευθέν).....	402	Μελτέμια (τά).....	276
*Απολογία.....	291	Μία πηγή.....	370
*Ατι (τό).....	218	Μοίρωμα.....	118
Βουνό (τό).....	331	Μύλος.....	92
Βρυσούλα (ή).....	206	Παππούς (δ) του Έγγονου.....	171
*Ένα ποτάμι.....	355	Πλάτανος (δ).....	131
*Ήλιος, καϊκάκι και μπόρα.....	383	Στήν Ελλάδα τή νέα.....	70
Κάδουρας.....	83	Τι λέγει ή θάλασσα.....	302
Καλαμιά (ή).....	315	Χήνα (ή) του Έρμου (μύθος).....	410
Καμπάνες (ή) (μετ' εικόνας).....	417	Χορισμός.....	123

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ο τόμος ούτος περιέχει 350 εικόνας και κοσμήματα.

Η ΔΙΑΠΑΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως τό κατ' έξοχήν παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, άληθείς παρασχόν εις την χώραν ήμῶν ύπερβολικάς και υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ανάγνωσμα άριστόν και χρησιμώτατον εις τούς παίδας.

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ	ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ	ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Έσωτερικού :	Έξωτερικού :	Έσωτερικού λεπ. 20. Έξωτερικού φρ. χρ. 10.
Έτησία... δρ. 8,—	Έτησία φρ. χρ. 10,—	Φύλλα προηγουμένων ετών, Α' και Β' περιόδου τιμῶνται έκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).
Έξάμηνος... > 4,50	Έξάμηνος > > 5,50	
Τριμήνιος... > 2,50	Τριμήνιος > > 3,—	
Αι συνδρομαί άρχονται την 1ην έκάστου μηνός.		
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ	ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Όδός Εγνατίας άρ. 38, παρά τό Βαρθολομαίον.		
Περίοδος Β'.—Τόμος 15ος	Έν Αθήναις, 1 και 8 Δεκεμβρίου 1907	Έτος 30ον.—Άριθ. 1—2

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ ΕΓΚΛΗΜΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ο Δραπέτης

Έβάδιζε μόνος έν ώρα νυκτός, ως λύκος, αναμέσον των όγκοπάγων, τούς όποιους είχαν συσσωρεύσει τά ψύχη χειμῶνος μακροῦ.

Τό με φανέλλαν φοδραρισμένον πανταλόνι του, ό χονδρομάλλινος έν είδει εύρυχώρου καφτανίου έπενδύτης του, τό κασκέττον του τό ώπλισμένον με έπωτίδας, άτελῶς μόνον τον έπροφύλαττον κατά των προσβολών του παγεροῦ άνέμου.

Άλγειναι ραγάδες διέσχίζον τά χείλη και τās χείρας του, και οι όνυχες, από τό ψύχος, του έπονοῦσαν φοβερά. Έπροχώρει έν τῇ μέσφ σκότους βαθυτάτου, υπό χαμηλόν ούρανόν, του όποιου τά σύννεφα ήπειλουν να ναυαγίσουν εις χιόνιας, μολονότι είχαν αρχίσει ήδη ό Απρίλιος, άλλ' υπό τό ύψηλόν πλάτος της πεντηκοστής όδῶς μοίρας.

Και έπέμενε να μή σταματήσει πουθενά. Μετά την παραμικράν άνάπαυσιν, ίσως δέν θα ήτο πλέον ικανός να εξακολουθήσει την πορείαν του.

Έν τούτοις, περι την ένδεκάτην της νυκτός, ό όδοιπόρος έσταμάτησεν, όχι διότι οι πόδες του ήρηθήσαν να τον ύπηρετοῦν επιπλέον, ούτε διότι τῷ έλειψεν ή πνοή, ούτε διότι υπέκυπτεν έξηνητημένος. Η σωματική άντοχή του ήμιλάττο προς την φυσικήν. Και με φωνή ισχυράν, εις άπερίγραπτον έκρηξιν πατριωτισμοῦ :

— Τέλος πάντων! άνέκραξε. Ίδου τά σύνορα... τά σύνορα

της Λιβονίας, τά σύνορα της πατρίδος! Και ήπλωσε τās χείρας ως δια να έναγκαλισθῇ τό διάστημα, τό όποιον εξετείνετο εμπρός του προς δυσμάς! Και με πόσον στερεόν πόδα έκτύπησε τότε την λευκήν επιφάνειαν του έδάφους, ως δια να χαράξη την τύπον του πέλατός του εις τό τέρμα του τελευταίου έκείνου σταθμοῦ!

Διότι ήρχετο από μακράν, από πολύ

μακράν, — από χιλιάδας βέρστια, από μυρίους κινδύνους, τούς όποιους ήψήφησε τό θάρρος του, και υπερέκαμψεν ή εύφύια του, και ύπερένιχσεν ή θαυμαστή άντοχή του. Δραπέτης, επί δύο ήδη μηνάς διηυθύνετο οὔτω προς δυσμάς, διασχίζων άπεράντους στέππας, αναγκαζόμενος να κάμνη επίπονους λοξοδρομίας, δια ν' άποφεύγη τούς σταθμούς των Κοζάκων, διερχόμενος τās τραχείας κλει-

α' Έξηπλώθη πρηνηδόν επί του πάγου... (Σελ. 2, στ. γ')

σωρείας ύψηλών βουνών και διακινδυνεύων μέγχι των κεντρικών εκεινων έπαρχιών του Ρωσικού Κράτους, όπου ή αστυνομία εξασικε την αυστηροτέραν έπίβλεψιν. Τέλος, άφού ως εκ θαύματος διέφυγε τίας συναντήσεις, αι όποιαι θα τῷ έστοίχιζαν ίσως την ζωήν, άνέκραξε σήμεραν :

— Τα σύνορα!... Τα σύνορα!...

Ήτο λοιπόν έδώ ή φιλόξενος χώρα όπου επιστρέφει κανεις μετά μακροχρόνιον άπουσίαν χωρίς να έχη πλέον τίποτε να φοβηθῇ, ή γενέθλιος γῆ όπου ό όδοιπόρος μας θα εύρισκεν επί τέλους την ασφάλειάν του, τούς φίλους του, την οικογένειάν του, γυναίκα και τέκνα αναμένοντα έναγωνίως την επιστροφήν του ;...

Όχι! Και την χώραν αυτήν επίσης θα την διήρχετο ως δραπέτης. Θα έπροσπαθούσε να φθάσει λάθρα εις τον πλησιέστερον λιμένα. Θα έδοκίμαζε

νά επιβιβασθή εις κανέν πλοϊον χωρίς να έγειρή ύποψιας. Και δέν θα ήτο έν ασφαλεια, ειμή μόνον άφοϋ ή άκτη της Λιβονίας—της πατρίδος—θα έξηφανί- ζετο μακράν εις τον όρίζοντα!

«Τά σύνορα!» είχεν είπή ή άνθρωπος εκείνος. Άλλά τί είδους σύνορα ήσαν αυτά, χωρίς κανένα ποταμόν, χω- ρίς καμμία βουνοσειράν, χωρίς καν τα δένδρα κανενός δρυμού; Φυσικόν σύνο- ρον λοιπόν δέν ύπάρχει έδω πρὸς διά- κρισιν, παρά μόνον μία μεθόριος γραμ- μή συνθηματική;

Ητο τώνοντι ή μεθόριος, ή όποια χω- ρίζει από την Ρωσικήν Αυτοκρατορίαν τα τρία κυβερνεία, της Έσθονίας, της Λιβονίας και της Κουρλάνδης, συμπερι- λαμβανόμενα υπό τὸ γενικόν όνομα «Έ- παρχία της Βαλτικής». Και εις τὸ μέ- ρος τούτο, ή μεθόριος τέμνει από βορρά πρὸς νότον τήν έπιράνειαν—στερεάν τον χειμῶνα, υγρὰν τὸ θέρος—της λίμνης Πεϊπου.

Ποῦς ήτο ὁ δραπέτης αυτός, ὁ περί- που τριακονταεσσάρων ετών, εύρωστος, ύψηλόςωμος και εύρύνωτος; Από την κοκκούλαν, ή όποια έσκέπαζεν ὄλην σχεδόν τήν κεφαλήν του, εξέφευγε δα- σεϊα ξανθή γενεϊάς, ὁσάκις δὲ τήν ἀνή- γειρεν ὁ άνεμος, έλαμπαν δύο ὀφθαλμοὶ ζωηρότατοι, τῶν ὁποίων τὸ βλέμμα δέν έσθονεν ή παγερά ριπή. Πολύπτυχος ζώνη περιέσφιγγε τήν ὄσφυν του, ἀπο- κρύπτουσα μικρόν δερμάτινον σακκίδιον, τὸ ὁποϊον περιείχεν ὀλόκληρον τήν πε- ριουσίαν του, —ὀλίγα μόνον χάρτινα ρού- θλια, τὰ ὁποῖα δέν θα ήδύνατο νὰ έ- παρκέσουν εις τὰς ανάγκας ταξιδιού κάπως μακροῦ. Η ὀδοιπορικὴ άποσκευή του συνεπληροῦτο από έν ρεβόλβερ με εἰς βολάς, από μίαν μάχαιραν έντός δερ- ματινῆς θήκης, από ένα ταγάρι περιέ- χον ἀκόμη ὀλίγα τρόφιμα, από ένα πα- γούρι με ρακήν, και από μίαν στερεάν ράβδον. Άλλά τὰ τρόφιμα, και τὰ χρή- ματα ἀκόμη, δέν τῶν έφαινοντο τώρα μέσον πολύτιμα ὡςον τὰ ὄπλα του, τὰ ὁποῖα ήτο άποφασισμένοι νὰ μεταχειρι- σθῆ έν περιπτώσει προσβολῆς θηρίων ή... άστρονομικῶν. Διά τούτο δέν έτα- ξείδευε παρά μόνον τήν νύκτα, με τήν σταθεράν ιδέαν νὰ φθάσῃ, άπαρατήρη- τος, εις κανένα λιμένα της Βαλτικής ή του Φιλανδικού κόλπου.

Έως τώρα κατώρθωσε νὰ ὀδοιπορήσῃ και νὰ περάσῃ άνεμόχλητος, μολοντι δέν ήτο έφωδιασμένος με «ποροδόξαν», τὸ διαβατήριο δηλαδή, τὸ ὁποϊον ζητεῖ ή Ρωσική Έστρονομία από κάθε τα- ξειδιώτην. Άλλά τί θα έγίνετο παρα- κάτω, ὡσον θα έπλησίαζε τήν άκτην, ὅ- που ή έπίβλεψις ήνε αὐστηροτέρα; Δέν ύπήρχεν άμφιβολία ὅτι ή δραπέτευσις του θα είχεν αναγγελθῆ, και, είτε κοινός κακοῦργος, είτε πολιτικός κατάδικος,

θα κατεζητεῖτο και θα κατεδιώκετο μετά της αὐτῆς έπιμελείας και άγριότητος. Μά τήν αλήθειαν, εάν ή τύχη, ή μέχρι τούδε ευνοική, τον έγκατέλειπε παρά τὰ σύνορα της Λιβονίας, τούτο θα ήτο «ναυάγιον εις τον λιμένα».

Η λίμνη Πεϊπου, μήκους εκατόν εἴ- κοσι περίπου βερστίων και πλάτους ε- ξήκοντα, συγγάζεται κατά τὸ θέρος υπό αλίεων, οἱ ὁποῖοι έκμεταλλεύονται τὰ ίχθυοβριθῆ ὕδατά της. Η συγκοινωνία έκτελείται διά τῶν πρωτογενῶν εκείνων και μεγάλων λέμβων, ή μάλλον σχε- διῶν,—αἱ ὁποῖα ὀνομάζονται «στρουῦ- ζαι» και μεταφέρουν, ἀπλῶς διά τῶν ρευμάτων της λίμνης, εις τὰ γειτονικά χωρία, και μέχρι του κόλπου της Ρί- γας, φορτία σίτου, λίνου και καννά- βεως. Άλλά τήν ὄραν αὐτήν του έτους και υπό τὸ κλίμα τῶν ὀψίμων ἀνοίξεων, ή Πεϊπος δέν ήνε διόλου πλωτή ὀλό- κληρος πυροβολαρχία θὰ ήδύνατο νὰ διέλθῃ διά της σκληροπαγομένης έπι- φανείας της. Ητο ἀκόμη μεγάλη λευκή πεδιάς, με πελωρίους ὀγκοπάγους εις τὸ κέντρον της και παρά τὰς πηγὰς τῶν ποταμῶν.

Τοιαύτη ήτο ή φοβερά έρημος, τήν ὁποίαν με σταθερόν πόδα διέσχίζεν ὁ δραπέτης, προσανατολιζόμενος δυσχερῶς. Ὅπως δὲποτε εγγινώριζε τήν χώραν κ' έ- βάδιζε με βήμα ταχύ, τὸ ὁποϊον θα τῶν έπέτρεπε νὰ φθάσῃ εις τήν δυτικὴν ὀ- χθην πρὸ της αὐγῆς.

«Μόλις ήνε δύο μετά τὰ μεσάνυκτα —είπε καθ' έαυτόν.—Καμμία εἰκοσα- ρία βέρστια έχω νὰ κάμω, και εκεί-κά- τω πλέον δέν θα δυσκολευθῶ νὰ εύρω καμμία καλύβα φαράδικη, έρημη καλύβα, διά ν' αναπαυθῶ εως τὸ βράδου...»

Έφαινετο ὅτι έλθσιμονούσε τούς κό- πους του, και ὅτι ή αὐτοπεποιθησις τῶν επανήρχετο. Έάν ή κακή του τύχη έ- καμνεν, ὡστε οἱ διώκται του νὰ έπα- νεύρουσιν τὰ ίχνη, τὰ ὁποῖα είχαν χάσει, αὐτός θα ήτο ικανός νὰ τούς διαφύγῃ!...

Φοβούμενος μήπως ήθελε καταλη- φθῆ από τὸ φῶς της αὐγῆς πριν δια- περάσῃ ἀκόμη τήν λίμνην Πεϊπον, ὁ δραπέτης κατέβαλεν έσχάτην προσπά-θειαν, και άφοϋ έξωγογήθη με ὀλίγην ρακήν, έπετάχυνεν ἀκόμη τὸ βήμα, χω- ρίς νὰ σταθῆ πουθενά. Ὁδύο, περί τήν τετάρτην πρωινήν ὄραν, ίσχνά τινα δένδρα, έλατα λευκά από κρυσταλλω- μένα χιόνια, σημάδια και σφένδαμοι, τῶν έπαρουσιάσθησαν συγκεχυμένως εις τον ὀρίζοντα.

Έκεῖ ήτο ή ξηρά. Έκεῖ, επίσης, οἱ κίνδυνοὶ θα ήσαν μεγαλύτεροι. Μολο- ντι ή μεθόριος τέμνει τήν Πεϊπον έν τῶν μέσῳ, οἱ τελωνειακοὶ σταθμοί, έν- νοεῖται, δέν ύπάρχουν επί της γραμμῆς ταύτης, ἀλλ' επί της δυτικῆς ὀχθης, τήν ὁποίαν προσεγγίζουν αἱ στρουῦζαι

κατά τὸ θέρος. Ὁ δραπέτης δέν τὸ ήγνῶει και διά τούτο δέν εξέπληγῃ διό- λου ὅταν είδεν έν φῶς νὰ λάμπῃ άμυ- δρῶς,—κηλίδα κιτρινήν επί του πέπλου της ὀμίχλης.

«Αὐτὸ τὸ φῶς κινεῖται ή ὄχι;...» ήρώτησε καθ' έαυτόν, σταματῶν πλη- σίον ἑνός ὀγκοπάγου, εκ τῶν τριγύρω του ὀρθομένων.

Έάν τὸ φῶς κινεῖτο, τότε θα ήτο φανός φορητός, φωτίζων πιθανότατα τήν νυκτερινήν περιπόλιαν τελωνοφυλάκων επί του μέρους εκείνου της Πεϊπου, και ὁ δραπέτης δέν έπρεπε νὰ εύρεθῆ επί του δρόμου της...

Έάν τὸ φῶς δέν κινεῖτο, τότε θα έφώτιζε τὸ έσωτερικόν κανενός φυλα- κείου της ὀχθης, διότι τήν εποχήν εκείνην αἱ καλύβαι τῶν αλίεων ήσαν ἀκόμη ἀκατοίκητοι. Η φρόνησις άρα τῶν επέ- βαλλε νὰ διευθυνθῆ δεξιῶ ή ἀριστερῶ, διά νὰποφύγῃ τὸ ρηθὲν φυλακείον.

Ὁ δραπέτης έστράφη πρὸς τὰριστερῶ. Πρὸς τὸ μέρος εκείνο, εἰς ὅσον ήδύ- νατό τις νὰ διακρίνῃ διά μέσου της πρωινής ὀμίχλης, τὰ δένδρα έφαινοντο πυκνότερα. Έν περιπτώσει καταδιώ- ξεως, ίσως θα εύρισκεν έδῶ, πρῶτον κάποιον κρησφύγετον, και κατόπιν κά- ποιον μέσον φυγῆς.

Μόλις είχε προχωρήσῃ εως πεντή- κοντα βήματα, ὅταν έν ήχηρόν «Τίς εἶ!» ἀντήχησε δεξιῶ του.

Αὐτὸ τὸ «τίς εἶ!», με πολὺ ξενικὴν, και μάλλον γερμανικὴν προφορὰν έκ- στομισθῆ, έπροξένησε τήν πλέον δυσά- ρεστον έντύπωσιν εις τον πρὸς ὃν άπηυ- θύνετο. Άλλως τε ή γερμανικὴ γλώσσα ήνε ή μάλλον ὀμιλουμένη, αν ὄχι υπό τῶν χωρικῶν, τουλάχιστον υπό τῶν ά- στῶν τῶν επαρχιῶν της Βαλτικής.

Ὁ δραπέτης δέν άπεκρίθη διόλου. Έξηπλώθη πρηνηδὸν επί του πάγου και έχαμε πολὺ φρόνιμα. Διότι, σχεδόν άμέ- σως ἀντήχησε πυροβολισμός, και άνευ της προφυλάξεως εκείνης, μία σφαῖρα θα τον εκτυπούσε κατάσθηθα. Άλλά θα διέφευγε τήν περίπολον τῶν τελωνοφυ- λάκων;... Αὐτοὶ τον είχαν διακρίνῃ, οὐδεμίαν περι τούτου άμφιβολία... Από- δεῖξις τὸ «τίς εἶ!» και ὁ πυροβολισμός... Έν τούτοις, έν τῶν μέσῳ της ὀμιγλώδους εκείνης σκοτίας, καθόλου άπίθανον νὰ ένόμισαν ὅτι ήπατήθησαν...

Και, πραγματικῶς, ὁ δραπέτης τὸ συνήγαγεν άσφαλῶς εκ τῶν λόγων, οἱ ὁποῖοι ἀντηλλάγησαν μεταξύ τῶν άν- θρώπων εκείνων, ὅταν έπλησίασαν πε- ρισσότερον.

Άνήκον εις ένα τῶν τελωνειακῶν σταθμῶν της λίμνης Πεϊπου κ' έφοροῦ- σαν στολήν, ή ὁποία από πρασινὴν είχε κα- ταντήσῃ κιτρινή,— πτωχοὶ οἱ κακόμοι- ροι και προθυμότεροι νὰ δεχθοῦν φιλο- δωρήματα, εἰς αἰτίας του γλισχροτάτου

μισθοῦ, με τον ὁποϊον τούς άμοιβει ή «Ταμόζνα»— τὸ ρωσικόν τελωνεῖον. Ησαν δύο και έπέστρεφάν ήδη εις τὸ φυλακείον των, ὅταν τούς έφάνῃ ὅτι διέ- κριναν κάποιαν σιάν έν τῶν μέσῳ τῶν ὀγκοπάγων.

—Μά είσαι βέβαιος ὅτι είδες;... έ- λεγεν ὁ ένας.

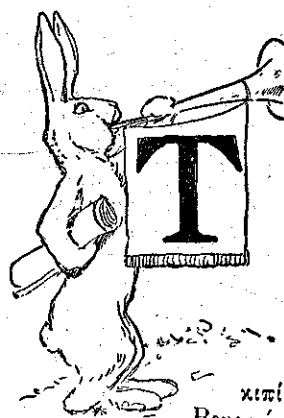
—Ναι, άπεκρίνετο ὁ άλλος, κά- ποιος λαθρέμπορος, πού ήθελε νὰ πε- ράσῃ στή Λιβονία.

—Δέν ήνε ὁ πρῶτος αὐτοῦ του χει- μῶνος και δέν θα ήνε ὁ τελευταῖος; στοχάζομαι ὅμως ὅτι θα γλύτωνα, άφοϋ δέν φαίνεται πιά οὔτε ίχνος του.

—Έί υπέλαβεν εκείνος ὁ ὁποῖος είχε πυροβολήσῃ πού νὰ σημαδέψῃ κανεῖς μέσα σὲ τέτοια ὀμίχλη!... Άλλά μοῦ κακοφαίνεται πολὺ πού δέν τον εξαπλώ- σαμε κάτω!... Ένας λαθρέμπορος έχει πάντα τήν τούτρα του γεμάτη, και θα τήν έμοιράζαμε σαν καλά ἀδέλφια...

(Έπεται συνέχεια) ΓΗΡΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙ ΠΡΙΓΚΙΠΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Αγαπητοί μου, Ο σπουδαι- ότερον γε- γονός τῶν ἡμερῶν αὐ- τῶν, —κατὰ τὰς ὁποῖας ἡ- μεις δέν έδλε- πόμεθα,—εί- νε οἱ γάμοι του πρίγκιπος Γεωργίου με- τὰ της πριγ- κίπισσης Μαρίας Βοναπάρτου. Ίδου γε- γονός, τὸ ὁποϊον ένδιαφέρει βέβαια μι- κρούς και μεγάλους και διά τὸ ὅ- ποιον κάτι θα έπρεπε νὰ σὰς γράψω κ' έγώ. Άλλά τί; Νὰ σὰς περι- γράψω τήν ὑποδοχὴν της νύμφης, τήν βασιλικὴν πομπήν και τὸ μυστήριο του γάμου, τελεσθὲν με τούση μεγαλοπρέ- ρειαν εις τήν Μητρόπολιν τήν προπε- ρασμένην Πέμπτην; Εἶνε κάπως άργά δια τοιαύτας λεπτομερείας. Κανεις δέν περιμένει βέβαια νὰ τὰς μάθῃ από τὸ χρονογράφημα της «Διαπλάσεως»! Προηγήθησαν αἱ έφημερίδες, αἱ ὁποῖαι άφιέρωσαν ὀλοκληρούς σελίδας, και εί- κονογραφημένας μάλιστα, εις τήν περι- γράφῃ τῶν γάμων, και τὰς ὁποῖας κατεβρόχθισαν—διά νὰ μεταχειρισθῶ τήν συνήθη ὑπερβολήν,—ὄχι μόνον οἱ μακράν τῶν Ἀθηνῶν διαμένοντες, ἀλ- λά και αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι αὐτόπται. Προτιμῶ λοιπόν νὰ σὰς εἶπω κάτι, τὸ ὁποϊον δέν είπαν ίσως αἱ έφημερίδες,

νὰ έπιστήσω δηλαδή τήν προσοχήν σας επί της μεγαλύτερας, της ὄραιότερας και θαυμαστοτέρας λαμπρότητος τῶν λαμπρῶν αὐτῶν γάμων.

Και ή λαμπρότης αὐτή, ή πραγμα- τικῶς ὑπερβαίνουσα κάθε άλλην, ήτο ή άπεριγράπτως ὄραία ἡμέρα, κατά τήν ὁποίαν έτελεσθησαν.

Οἱ ξένοι οἱ μή έπισκεφθέντες ποτε τὰς Ἀθήνας, οἱ άγνωστοντες τὸ κλίμα μας, τον οὐρανόν μας και... τὰς ιδιο- τροπίας του, ήνε αδύνατον νὰ φαντα- σθοῦν μίαν ἡμέραν τούση μαγευτικὴν, τό- σον γλυκειάν, τούση άνοιξιάντικην, ὡς εκείνη ή ὁποία άνέτειλε τούση άπρο- δοκῆτως, διά νὰ προσθέσῃ, θα έλεγε καν- νεις, τήν άπαραμίλλον αἴγλην του ἡ- λίου της εις τήν λοιπήν αἴγλην της γαμηλίου πομπῆς. Εἶχαμεν τότε, κατ' εύτυχή σύμπτωσιν, σειράν ὄραίων ἀλ- κυονιδῶν ἡμερῶν, ή δὲ ἡμέρα τῶν γά- μων ήτο ή τελευταία και ή ὄραιότερα.

Από τὸ πρωί ὡς τὸ βράδου, οὔτε ίχνος συννεφου δέν έθόλωσε τον καταγάλανον οὐρανόν, δέν έφυσούσεν ή παραμικρά αύρα, και ή φθινοπωρινὴ γλυκύτης της ατμοσφαιρας ὑπερέβαινε και αὐτὴν τήν έαρινήν. Πρὸς έπίμετρον οἱ δρόμοι της πόλεως μας, οἱ συνήθως λασπόδεις ή σκονισμένοι, έλαμπαν καθαρῶτατοι, διότι ή λάσπη τῶν προηγουμένων ἡμερῶν εί- χε ξηρανθῆ, ἀλλά χωρίς νὰ γίνῃ ἀκό- μη σκόνη. Και αἱ Ἀθηναῖοι με τούς στο- λισμούς των, τὰς σημαίας, τὰς ἀνθί- νους γυρλάντας, τήν παράταξιν τῶν στρατευμάτων, τήν μυρμηκίασιν του λαοῦ, υπό τον ὑπερλαμπρόν ἥλιον και τὸν θαυμασίον οὐρανόν, οὐδέποτε έφάνη- σαν πλέον έορτάσιμοι.

Η ὄραιότης της ἡμέρας άνέδειξε τούς άλλους στολισμούς; ναι, ἀλλά και τούς έταπεινώσεν αν θέλετε μάλιστα, τούς εξητελίσειεν. Άλήθεια, ποία άν- θρωπική λαμπρότης θα ήτο ικανή νὰ άντέξῃ πρὸ της λαμπρότητος τού ὀθη- ναϊκοῦ ἡλίου; Θα έλεγε κανεις ὅτι έ- πίτηδες τήν ἡμέραν εκείνην ήθέλησε ν' ανατείλῃ τούση λαμπρός, διά νὰ μάς έ- κανοποιήσῃ, διά νὰ μάς βγάλῃ άπρο- προσώπους... Η νύμφη πού μάς ήρχετο από τὰ ξένα ήτο πλουσία και ήρχετο με ὄλην τήν λάμψιν του πλούτου της. Ἀδάμαντες και μαργαρίται έστόλιζαν τὰ κεντήματα τῶν ἡγεμονικῶν της έ- σθῆτων, ἀκόμη και τήν ὀμβρέλλαν της, ἀκόμη και τὰς πόρκας τῶν ὑποδημά- των της. Καμμία άλλη πριγκίπισσα δέν μάς έθάμβωσεν ἀκόμη με τούση πλοῦ- τον, ὡσον ή εκατομμυριούχος αὐτή πα- ρισινή. Τί ἡμπορούσαμεν νὰ της προ- σφέρωμεν ἡμεῖς οἱ πτωχοὶ, ποῖοι στολι- σμοὶ θα ήσαν ἀντάξιοι τῶν ἰδικῶν της, με ποῖον τρόπον θα κατορθώναμεν νὰ τήν εκπληξώμεν και ἡμεῖς, ὅπως μάς εξέ- πληττε κ' εκείνη;

Και ιδού, ήλθε πρὸς βοήθειάν μας ὁ καλός ἀθηναϊκός ἥλιος. Η ὄραία ἡμέρα τῶν γάμων ήτο ὁ ὄραιότερός μας στο- λισμός, και ήτο ανώτερος κάθε άλλου. Ὅταν ή πριγκίπισσα Μαρία είδε τὸ ἡ- λιόλουστον θεάμα, τὸ πρωτοφανές, εξέ- στη και ὡμολόγησεν ὅτι έδῶ πραγματι- κῶς ήνε ὁ ἀληθῆς πλούτος, ὁ ἀληθῆς χρυσός, ὁ ἀληθῆς σάπφειρος, ὁ ἀληθῆς παράδεισος... Οἱ πτωχοὶ, χάρις εις τον ἥλιόν μας, έφαινόμεθα πλούσιοι, ζάπλου- τοι, δισεκατομμυριούχοι εις φῶς, εις λάμψιν, εις αἴγλην, εις λαμπρότητα. Και συμμετέχοντες του οὐρανοῦ μας, ἡ- μπορέσαμεν νὰ δώσωμεν πρὸς τιμὴν της νύμφης μας μίαν έορτήν τούση λαμ- πράν, ὡσον οὐδέποτε τήν άνειρεύθη, ὅ- ταν, ὡς κάθε κόρη, άνειρεύετο και αὐτὴ τήν εύτυχή ἡμέραν τῶν γάμων της...

Και της ήξίεν ὄλη εκείνη ή μεγαλο- πρέπεια. Η νέα πριγκίπισσα Μαρία της Ἑλλάδος δέν ήνε μόνον ὄραία και πλουσία, ἀλλ' έχει και τήν ανωτέραν εκείνην πνευματικὴν μόρφωσιν, τήν ὀ- ποίαν ὀλίγοι πριγκίπισσοι ή κοιναὶ θνη- ται έχουσι. Άγαπῶ, λέγουσι, παραπολὺ τὰς τέχνας και τὰ γράμματα, και έλ- πίζεται ὅτι θα τὰ προστατεύσῃ εις τήν Ἑλλάδα, ὅπου δυστυχῶς εως τώρα εἶ- χον καμμίαν ὕψηλὴν προστασίαν, διότι οἱ λοιποὶ πρίγκιπες και αἱ πριγκίπισ- σοι της λατρευτῆς μας Βασιλικῆς Οἰ- κογενείας έτυχε νὰ ήνε μάλλον φιλα- θλοὶ, φιλοπλοῖ, φιλόδοσοι και φιλάν- θρωποι παρά φιλόμουσοι. Η πριγκί- πισσα Μαρία—έλπίζεται πάντοτε—θ' άποτελέσῃ μίαν εξαίρεσιν και θα πλη- ρώσῃ κάποιον κενόν. Και θα ήνε πραγ- ματικῶς μέγα εύτύχημα, αν από τὸ ὕ- ψος της θέσεώς της θελήσῃ νὰ δώσῃ κά- ποιαν ὄθησιν εις τήν πνευματικὴν της νέας πατρίδος της ζώνῃ. Ὑπό τήν έπο- ψιν αὐτήν θα θεωρηθῆ πολὺ περισσότε- ρον γνησία Ἑλληνίς Πριγκίπισσα,παρὰ ὑπό τήν έποψιν της καταγωγῆς της εκ της ένδόξου οἰκογενείας Βοναπάρτου, ή ὁποία λέγεται Ἑλληνική...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Έπιθύμει νὰ κάμνης καλόν, ἀλλά μη έπιθύμει νὰ κάμνης θόρυβον. Γνώ- ριζε ὅτι ὁ θόρυβός δέν κάμνει καλόν, και ὅτι τὸ καλόν δέν κάμνει θόρυβον.

Οἱ άνθρωποι, οἱ ὁποῖοι έδημιούργησαν τήν ἰδίαν των περιουσίαν, γνωρίζουν εκ πείρας τήν αξίαν τῶν πραγμάτων' εκεί- νοι, εις τούς ὁποῖους τὰ κληροδοτοῦν, δέν γνωρίζουν παρά τήν χρῆσιν των ή τήν κατάχρησιν.

Δύο τινα ήνε άχώριστα του ψεύδους: αἱ πολλαὶ ὑποσχέσεις και αἱ πολλαὶ δι- καιολογίαι.

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΡΡΑΚΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Η ΓΙΑΓΙΑ Η ΑΝΝΟΥΛΑ, ετών 10. ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, θυρωρός. Ο ΠΟΝΤΙΚΟΣ, πρόσωπον άδρατον και βωβόν. Η σκηνή σύγχρονος εις τὸ Παρίσι.

ΣΚΗΝΗ Α'

Η ΓΙΑΓΙΑ, μόνη, κάθηται πλησίον τοῦ παραθύρου, εις μίαν πολυθρόναν και κεντᾷ. Βγάζει τὰ γυαλιά της και τὰ καθαρίζει με τὴν άκραν τοῦ μαντιλιοῦ της:— Δέν βλέπω καλά... Πρέπει νὰ εθώλωσαν τὰ γυαλιά μου... Α, νά, τώρα τὰ ἐκαθάρισα λαμπρά. (Τὰ φορεῖ και ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν της. Μετ' ὀλίγον ἀπογοητευμένη:) Καί πάλι δέν βλέπω. Πάνε πιά, πάνε τὰ ματάκια μου!... Τί θὰ γίνουμε ὕστερ' ἀπὸ δύο-τρία χρόνια;... Ὁ ὀφθαλμίατρος μοῦ τὸ εἶπε: «Νάφιση τὴν ἐργασία, γιατί θὰ χάσης τὸ φῶς σου». Τί σοῦ εἶνε κι' αὐτοὶ οἱ γιατροί!.. «Νάφιση, λέει, τὴν ἐργασία...» Αὐτὴ θὰ μαρτυρῇ, κύριε γιατρέ, (με βαθὴν στεναγμὸν) και τότε... ἀλλοίμονον σέ μένα και στήν ἐγγονούλα μου!... (Τινάζουσα ἀποτόμως τὴν κεφαλήν:) Ἐλα, θάρρος!... Δέν μ' ὠφελεῖ τίποτε νὰ κλαίω. Ἄς τελειώσω καλλιτέρα τὴ γυρλάντα μου... Ὅσο συλλογίζομαι πῶς μιά φορὰ ἤμουν ἢ πιδ ἰκανὴ κεντίστρα τοῦ Παρισιῦ!.. Πολὺ σκληρὸ πρᾶγμα τὰ γυρατιά... και ἐπικίνδυνον, ὅταν εἶνε κανεὶς πτωχός... (Κτυποῦν τὴν θύραν)

Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ποῖς εἶνε; ΦΩΝΗ ΕΞΩΘΕΝ:— Ἐγώ, ἢ πορτιέρισσα! Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐμπρός!

ΣΚΗΝΗ Β'

Η ΓΙΑΓΙΑ, ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ. ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, εἰσερχομένη μ' ἕνα γράμμα σὸ χέρι:— Καλημέρα σας, κυρία.

Η ΓΙΑΓΙΑ:— Καλημέρα, κυρ' Ἀναστάσαινα. ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Σᾶς φέρνω ἕνα γράμμα. Η ΓΙΑΓΙΑ:— Εὐχαριστῶ. ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Εἶνε ἀπὸ τὸ Κατάστημα τῶν ἀσπυροῦχων... Η ΓΙΑΓΙΑ, ταρασσομένη:— Ἄ! (κατ' ἰδίαν:) Φαίνεται ὅτι τὸ κέντημα ἄργησε. ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Τὸ ξέρω, γιατί, βλέπετε, ὁ φάκελλος ἔχει ἀπέξω τὴ φίρμα. Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐ, φυσικά. ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, γελῶσα:— Δέν πιστεύω νὰ νομίζετε πῶς ἄνοιξα τὸ γράμμα σας στὸν ἀτμό;... Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ὅχι δά! ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, κνυτάζουσα λαθραίως τριγύρω της, ἐνῶ δμιλεῖ:— Λένε πῶς οἱ πορτιέρισσες εἶνε περιεργες και ἀδιάκριτες. Ἐγὼ ἔμωσ ὄχι! Ἄ-κόμη και τίς κάρτ-ποστάλ— τίς ἔφερετε τίς κάρτ-ποστάλ με τίς ζωγραφιές; Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀφρημένη, σκεπτικῆ:— Ναι, ναι... ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ὅυτε αὐτὰς δέν τις διαβάξω. Μόνον τὸ πανόγραμμα, ἐνωρεῖται. Τὸ πολὺ-πολὺ νὰ διαβάσω καμιά φορὰ και τὰ λόγια ποῦ εἶνε τυπωμένα ἀπὸ κάτω: «Ὁ Πύργος τᾶδε... τὸ χωριὸ δεῖνα...» Ἐ, ἔτσι, γιὰ νὰ μαθαίνω κ' ἐγὼ κάτι τί. Μάρσεσι, ἔφερετε, πολὺ ἢ Γεωγραφικά. Δέν πιστεύω νὰ κάνω κανένα κακό; Η ΓΙΑΓΙΑ, ὡς ἄνω:— Ὅχι, ὄχι. (Κατ' ἰδίαν.) Δέν θὰ φύγη ἐπιτέλους; (Δυνατά, δεικνύουσα τὴν ἐπιστολήν:) Δέν θέλει ἀπάντησι.

«Μισοανοίγει τὸν μπουφέ...» (Σελ. 4.)

ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, ἀπαθέστατα:— Τὸ ξέρω... ἀφοῦ τὸ ἔφερον ὁ ταχυδρόμος; (Με οἰκωότητα:) Καμμιά παραγγελιά θὰ εἶνε, ἔ; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πιθανόν... ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ἐ, τώρα σᾶς ἀφίνω νὰ τὸ διαβῶτε. [Τριγυρίζει τὸ δωμάτιον, κνυτάζουσα τὸ κάθε τι. Ἐνῶ ἡ Γιαγιά ἀποσφραγίζει και διαβάζει τὸ γράμμα, ἐκείνη ἀνασηκῶνει ἕνα σετόνι κρεμασμένον εἰς τὸν τοῖχον, διὰ νὰ ἰδῇ τί ρούχα σκεπάσει, μισοανοίγει τὸν μπουφέ διὰ νὰ ἰδῇ τί ἔχει μέσα, κτλ. κτλ.] Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀναγωνίσκουσα χαμηλοφώνως:— «Κυρία, εἶμαι πολὺ δυσχεστημένη μαζί σας. Τὸ κέντημά σας καθυστέρησε πολὺ. Τὸ χρειάζομαι ἀπολύτως ἄφρον τὸ πρωί. Ἐάν δέν ἤμπορέσετε νὰ μοῦ τὸ παραδώσετε, δέν θὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλην παραγγελίαν. Δέξασθε κλπ.» (Ἀφίνει τὸ γράμμα και νὰ πῶσι εἰς τὰ γονατιά της και σείει τὴν κεφαλὴν ἀηλιτισμένη.) Τί αὐστηρότης! Ἄ, ἡ κυρία Διευθύντρια εἶνε πολὺ σκληρὰ πρὸς ἐμέ!... Καί ὕστερ' ἀπὸ τριάντα χρόνια ποῦ ἐργάζομαι γιὰ τὸ Κατάστημα!... Ἀλλά... τὸ συμφέρον, συμφέρον!... Κατὰ βάθος ἔχει δίκιο... Κ' ἐγὼ ποῦ ἐλογάριζα νὰνα-παυθῶ ἀπόψε!... Ἐχὼ σάν ἕνα σύννεφο μπροστά στα μάτια... Ἀδιόφορο! πρέπει νὰ τελειώσω ἀπόψε αὐτὴ τὴν γυρλάντα. (Ξανακουαίλει τὰ γυαλιά της και ἀρχίζει πάλιν νὰ κεντᾷ.) ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ (δπισθεν τῆς γιαγιάς, ψάχνουσα ἀκόμη τὸ μπουφέ):— Ὅυτε ἔγνος μπριζόλας!... Καρύδια μόνον και ψωμί... Κακόμοιρες γυναῖκες, δέν ἀποκρεῦετε πολὺ συχνά!... Τὸ ἤξερα ἐγώ... (Δυνατά:) Λοιπόν, ἐγὼ τώρα φεύγω. Η ΓΙΑΓΙΑ, (ἀνασκωτῶσα.)— Μπᾶ! ἐδῶ εἶσαι ἀκόμα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μπᾶ!! ἐδῶ εἶμαι ἀκόμα; ἢ Σᾶς βεβαιῶ, κ' ἐγὼ δέν τὸ εἶχα καταλάβῃ... Καί ἡ ἐγγονούλα σας; τί κάνει; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πολὺ καλά. Δέν τὴν εἶδες ποῦ βγήκε ἔξω; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ναι, ναι... Μὰ ἔτρεχε τόσω βιαστικά... Κ' ἐκρατοῦσε ἕνα πανεράκι... Δηλαδή, ἕνα εἶνε κανεὶς διακριτικός, δέν βλέπει και καλά... μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτὸ ποῦ ἐκρατοῦσε ἦταν πανεράκι, σκεπασμένο με μιά ἄσπρη πετσέτα. Ἐ; (Μετ' ὀλίγον:) Περίπατο πήγαινε;

ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, ἀπαθέστατα:— Τὸ ξέρω... ἀφοῦ τὸ ἔφερον ὁ ταχυδρόμος; (Με οἰκωότητα:) Καμμιά παραγγελιά θὰ εἶνε, ἔ; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πιθανόν... ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ἐ, τώρα σᾶς ἀφίνω νὰ τὸ διαβῶτε. [Τριγυρίζει τὸ δωμάτιον, κνυτάζουσα τὸ κάθε τι. Ἐνῶ ἡ Γιαγιά ἀποσφραγίζει και διαβάζει τὸ γράμμα, ἐκείνη ἀνασηκῶνει ἕνα σετόνι κρεμασμένον εἰς τὸν τοῖχον, διὰ νὰ ἰδῇ τί ρούχα σκεπάσει, μισοανοίγει τὸν μπουφέ διὰ νὰ ἰδῇ τί ἔχει μέσα, κτλ. κτλ.] Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀναγωνίσκουσα χαμηλοφώνως:— «Κυρία, εἶμαι πολὺ δυσχεστημένη μαζί σας. Τὸ κέντημά σας καθυστέρησε πολὺ. Τὸ χρειάζομαι ἀπολύτως ἄφρον τὸ πρωί. Ἐάν δέν ἤμπορέσετε νὰ μοῦ τὸ παραδώσετε, δέν θὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλην παραγγελίαν. Δέξασθε κλπ.» (Ἀφίνει τὸ γράμμα και νὰ πῶσι εἰς τὰ γονατιά της και σείει τὴν κεφαλὴν ἀηλιτισμένη.) Τί αὐστηρότης! Ἄ, ἡ κυρία Διευθύντρια εἶνε πολὺ σκληρὰ πρὸς ἐμέ!... Καί ὕστερ' ἀπὸ τριάντα χρόνια ποῦ ἐργάζομαι γιὰ τὸ Κατάστημα!... Ἀλλά... τὸ συμφέρον, συμφέρον!... Κατὰ βάθος ἔχει δίκιο... Κ' ἐγὼ ποῦ ἐλογάριζα νὰνα-παυθῶ ἀπόψε!... Ἐχὼ σάν ἕνα σύννεφο μπροστά στα μάτια... Ἀδιόφορο! πρέπει νὰ τελειώσω ἀπόψε αὐτὴ τὴν γυρλάντα. (Ξανακουαίλει τὰ γυαλιά της και ἀρχίζει πάλιν νὰ κεντᾷ.) ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ (δπισθεν τῆς γιαγιάς, ψάχνουσα ἀκόμη τὸ μπουφέ):— Ὅυτε ἔγνος μπριζόλας!... Καρύδια μόνον και ψωμί... Κακόμοιρες γυναῖκες, δέν ἀποκρεῦετε πολὺ συχνά!... Τὸ ἤξερα ἐγώ... (Δυνατά:) Λοιπόν, ἐγὼ τώρα φεύγω. Η ΓΙΑΓΙΑ, (ἀνασκωτῶσα.)— Μπᾶ! ἐδῶ εἶσαι ἀκόμα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μπᾶ!! ἐδῶ εἶμαι ἀκόμα; ἢ Σᾶς βεβαιῶ, κ' ἐγὼ δέν τὸ εἶχα καταλάβῃ... Καί ἡ ἐγγονούλα σας; τί κάνει; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πολὺ καλά. Δέν τὴν εἶδες ποῦ βγήκε ἔξω; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ναι, ναι... Μὰ ἔτρεχε τόσω βιαστικά... Κ' ἐκρατοῦσε ἕνα πανεράκι... Δηλαδή, ἕνα εἶνε κανεὶς διακριτικός, δέν βλέπει και καλά... μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτὸ ποῦ ἐκρατοῦσε ἦταν πανεράκι, σκεπασμένο με μιά ἄσπρη πετσέτα. Ἐ; (Μετ' ὀλίγον:) Περίπατο πήγαινε;

ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, ἀπαθέστατα:— Τὸ ξέρω... ἀφοῦ τὸ ἔφερον ὁ ταχυδρόμος; (Με οἰκωότητα:) Καμμιά παραγγελιά θὰ εἶνε, ἔ; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πιθανόν... ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ἐ, τώρα σᾶς ἀφίνω νὰ τὸ διαβῶτε. [Τριγυρίζει τὸ δωμάτιον, κνυτάζουσα τὸ κάθε τι. Ἐνῶ ἡ Γιαγιά ἀποσφραγίζει και διαβάζει τὸ γράμμα, ἐκείνη ἀνασηκῶνει ἕνα σετόνι κρεμασμένον εἰς τὸν τοῖχον, διὰ νὰ ἰδῇ τί ρούχα σκεπάσει, μισοανοίγει τὸν μπουφέ διὰ νὰ ἰδῇ τί ἔχει μέσα, κτλ. κτλ.] Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀναγωνίσκουσα χαμηλοφώνως:— «Κυρία, εἶμαι πολὺ δυσχεστημένη μαζί σας. Τὸ κέντημά σας καθυστέρησε πολὺ. Τὸ χρειάζομαι ἀπολύτως ἄφρον τὸ πρωί. Ἐάν δέν ἤμπορέσετε νὰ μοῦ τὸ παραδώσετε, δέν θὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλην παραγγελίαν. Δέξασθε κλπ.» (Ἀφίνει τὸ γράμμα και νὰ πῶσι εἰς τὰ γονατιά της και σείει τὴν κεφαλὴν ἀηλιτισμένη.) Τί αὐστηρότης! Ἄ, ἡ κυρία Διευθύντρια εἶνε πολὺ σκληρὰ πρὸς ἐμέ!... Καί ὕστερ' ἀπὸ τριάντα χρόνια ποῦ ἐργάζομαι γιὰ τὸ Κατάστημα!... Ἀλλά... τὸ συμφέρον, συμφέρον!... Κατὰ βάθος ἔχει δίκιο... Κ' ἐγὼ ποῦ ἐλογάριζα νὰνα-παυθῶ ἀπόψε!... Ἐχὼ σάν ἕνα σύννεφο μπροστά στα μάτια... Ἀδιόφορο! πρέπει νὰ τελειώσω ἀπόψε αὐτὴ τὴν γυρλάντα. (Ξανακουαίλει τὰ γυαλιά της και ἀρχίζει πάλιν νὰ κεντᾷ.) ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ (δπισθεν τῆς γιαγιάς, ψάχνουσα ἀκόμη τὸ μπουφέ):— Ὅυτε ἔγνος μπριζόλας!... Καρύδια μόνον και ψωμί... Κακόμοιρες γυναῖκες, δέν ἀποκρεῦετε πολὺ συχνά!... Τὸ ἤξερα ἐγώ... (Δυνατά:) Λοιπόν, ἐγὼ τώρα φεύγω. Η ΓΙΑΓΙΑ, (ἀνασκωτῶσα.)— Μπᾶ! ἐδῶ εἶσαι ἀκόμα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μπᾶ!! ἐδῶ εἶμαι ἀκόμα; ἢ Σᾶς βεβαιῶ, κ' ἐγὼ δέν τὸ εἶχα καταλάβῃ... Καί ἡ ἐγγονούλα σας; τί κάνει; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πολὺ καλά. Δέν τὴν εἶδες ποῦ βγήκε ἔξω; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ναι, ναι... Μὰ ἔτρεχε τόσω βιαστικά... Κ' ἐκρατοῦσε ἕνα πανεράκι... Δηλαδή, ἕνα εἶνε κανεὶς διακριτικός, δέν βλέπει και καλά... μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτὸ ποῦ ἐκρατοῦσε ἦταν πανεράκι, σκεπασμένο με μιά ἄσπρη πετσέτα. Ἐ; (Μετ' ὀλίγον:) Περίπατο πήγαινε;

ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, ἀπαθέστατα:— Τὸ ξέρω... ἀφοῦ τὸ ἔφερον ὁ ταχυδρόμος; (Με οἰκωότητα:) Καμμιά παραγγελιά θὰ εἶνε, ἔ; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πιθανόν... ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ἐ, τώρα σᾶς ἀφίνω νὰ τὸ διαβῶτε. [Τριγυρίζει τὸ δωμάτιον, κνυτάζουσα τὸ κάθε τι. Ἐνῶ ἡ Γιαγιά ἀποσφραγίζει και διαβάζει τὸ γράμμα, ἐκείνη ἀνασηκῶνει ἕνα σετόνι κρεμασμένον εἰς τὸν τοῖχον, διὰ νὰ ἰδῇ τί ρούχα σκεπάσει, μισοανοίγει τὸν μπουφέ διὰ νὰ ἰδῇ τί ἔχει μέσα, κτλ. κτλ.] Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀναγωνίσκουσα χαμηλοφώνως:— «Κυρία, εἶμαι πολὺ δυσχεστημένη μαζί σας. Τὸ κέντημά σας καθυστέρησε πολὺ. Τὸ χρειάζομαι ἀπολύτως ἄφρον τὸ πρωί. Ἐάν δέν ἤμπορέσετε νὰ μοῦ τὸ παραδώσετε, δέν θὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλην παραγγελίαν. Δέξασθε κλπ.» (Ἀφίνει τὸ γράμμα και νὰ πῶσι εἰς τὰ γονατιά της και σείει τὴν κεφαλὴν ἀηλιτισμένη.) Τί αὐστηρότης! Ἄ, ἡ κυρία Διευθύντρια εἶνε πολὺ σκληρὰ πρὸς ἐμέ!... Καί ὕστερ' ἀπὸ τριάντα χρόνια ποῦ ἐργάζομαι γιὰ τὸ Κατάστημα!... Ἀλλά... τὸ συμφέρον, συμφέρον!... Κατὰ βάθος ἔχει δίκιο... Κ' ἐγὼ ποῦ ἐλογάριζα νὰνα-παυθῶ ἀπόψε!... Ἐχὼ σάν ἕνα σύννεφο μπροστά στα μάτια... Ἀδιόφορο! πρέπει νὰ τελειώσω ἀπόψε αὐτὴ τὴν γυρλάντα. (Ξανακουαίλει τὰ γυαλιά της και ἀρχίζει πάλιν νὰ κεντᾷ.) ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ (δπισθεν τῆς γιαγιάς, ψάχνουσα ἀκόμη τὸ μπουφέ):— Ὅυτε ἔγνος μπριζόλας!... Καρύδια μόνον και ψωμί... Κακόμοιρες γυναῖκες, δέν ἀποκρεῦετε πολὺ συχνά!... Τὸ ἤξερα ἐγώ... (Δυνατά:) Λοιπόν, ἐγὼ τώρα φεύγω. Η ΓΙΑΓΙΑ, (ἀνασκωτῶσα.)— Μπᾶ! ἐδῶ εἶσαι ἀκόμα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μπᾶ!! ἐδῶ εἶμαι ἀκόμα; ἢ Σᾶς βεβαιῶ, κ' ἐγὼ δέν τὸ εἶχα καταλάβῃ... Καί ἡ ἐγγονούλα σας; τί κάνει; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πολὺ καλά. Δέν τὴν εἶδες ποῦ βγήκε ἔξω; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ναι, ναι... Μὰ ἔτρεχε τόσω βιαστικά... Κ' ἐκρατοῦσε ἕνα πανεράκι... Δηλαδή, ἕνα εἶνε κανεὶς διακριτικός, δέν βλέπει και καλά... μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτὸ ποῦ ἐκρατοῦσε ἦταν πανεράκι, σκεπασμένο με μιά ἄσπρη πετσέτα. Ἐ; (Μετ' ὀλίγον:) Περίπατο πήγαινε;

ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, ἀπαθέστατα:— Τὸ ξέρω... ἀφοῦ τὸ ἔφερον ὁ ταχυδρόμος; (Με οἰκωότητα:) Καμμιά παραγγελιά θὰ εἶνε, ἔ; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πιθανόν... ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ἐ, τώρα σᾶς ἀφίνω νὰ τὸ διαβῶτε. [Τριγυρίζει τὸ δωμάτιον, κνυτάζουσα τὸ κάθε τι. Ἐνῶ ἡ Γιαγιά ἀποσφραγίζει και διαβάζει τὸ γράμμα, ἐκείνη ἀνασηκῶνει ἕνα σετόνι κρεμασμένον εἰς τὸν τοῖχον, διὰ νὰ ἰδῇ τί ρούχα σκεπάσει, μισοανοίγει τὸν μπουφέ διὰ νὰ ἰδῇ τί ἔχει μέσα, κτλ. κτλ.] Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀναγωνίσκουσα χαμηλοφώνως:— «Κυρία, εἶμαι πολὺ δυσχεστημένη μαζί σας. Τὸ κέντημά σας καθυστέρησε πολὺ. Τὸ χρειάζομαι ἀπολύτως ἄφρον τὸ πρωί. Ἐάν δέν ἤμπορέσετε νὰ μοῦ τὸ παραδώσετε, δέν θὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ εἰς τὸ ἐξῆς ἄλλην παραγγελίαν. Δέξασθε κλπ.» (Ἀφίνει τὸ γράμμα και νὰ πῶσι εἰς τὰ γονατιά της και σείει τὴν κεφαλὴν ἀηλιτισμένη.) Τί αὐστηρότης! Ἄ, ἡ κυρία Διευθύντρια εἶνε πολὺ σκληρὰ πρὸς ἐμέ!... Καί ὕστερ' ἀπὸ τριάντα χρόνια ποῦ ἐργάζομαι γιὰ τὸ Κατάστημα!... Ἀλλά... τὸ συμφέρον, συμφέρον!... Κατὰ βάθος ἔχει δίκιο... Κ' ἐγὼ ποῦ ἐλογάριζα νὰνα-παυθῶ ἀπόψε!... Ἐχὼ σάν ἕνα σύννεφο μπροστά στα μάτια... Ἀδιόφορο! πρέπει νὰ τελειώσω ἀπόψε αὐτὴ τὴν γυρλάντα. (Ξανακουαίλει τὰ γυαλιά της και ἀρχίζει πάλιν νὰ κεντᾷ.) ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ (δπισθεν τῆς γιαγιάς, ψάχνουσα ἀκόμη τὸ μπουφέ):— Ὅυτε ἔγνος μπριζόλας!... Καρύδια μόνον και ψωμί... Κακόμοιρες γυναῖκες, δέν ἀποκρεῦετε πολὺ συχνά!... Τὸ ἤξερα ἐγώ... (Δυνατά:) Λοιπόν, ἐγὼ τώρα φεύγω. Η ΓΙΑΓΙΑ, (ἀνασκωτῶσα.)— Μπᾶ! ἐδῶ εἶσαι ἀκόμα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μπᾶ!! ἐδῶ εἶμαι ἀκόμα; ἢ Σᾶς βεβαιῶ, κ' ἐγὼ δέν τὸ εἶχα καταλάβῃ... Καί ἡ ἐγγονούλα σας; τί κάνει; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Πολὺ καλά. Δέν τὴν εἶδες ποῦ βγήκε ἔξω; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Ναι, ναι... Μὰ ἔτρεχε τόσω βιαστικά... Κ' ἐκρατοῦσε ἕνα πανεράκι... Δηλαδή, ἕνα εἶνε κανεὶς διακριτικός, δέν βλέπει και καλά... μοῦ φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτὸ ποῦ ἐκρατοῦσε ἦταν πανεράκι, σκεπασμένο με μιά ἄσπρη πετσέτα. Ἐ; (Μετ' ὀλίγον:) Περίπατο πήγαινε;

Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐ, τὸ καίμενο, τὴν ἔστειλα λιγάκι περίπατο... Ἐγὼ δέν εὐκαιρῶ νὰ τὴν συνοδεύω. (Κατ' ἰδίαν.) Ποῦ περίπατο, τὸ καίμενο μου! Ἄλλὰ πῶς νὰ φανερώσω ὅτι ἡ ἐγγονή μου προσπαθεῖ νὰ κερδίση ὀλίγα λεπτὰ, πουλώντας ζαχαρένια κολουρακία; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, κατ' ἰδίαν:— Μὰ ἐκεῖνο τὸ πανεράκι... τί νὰ ἦταν; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἀλήθεια, κυρ' Ἀναστάσαινα... Μοῦ κάνεισι τὴ χάρι νὰ μοῦ οἰκονομήσης μιά γάτα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Πῶς; ἔχετε ποντίκια; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐνα... ἕνα μόνον. Ἄλλὰ μοῦ φθάνει! ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μάλιστα, θὰ προσπαθῶ, κυρία, νὰ σᾶς βρῶ μιά γάτα... καλὴ γάτα, καθὼς σᾶς ταιριάζει. (Κατ' ἰδίαν:) Ἐ, δέν θάποκρεῦθῃ συχνά και αὐτὴ ἐδῶ μέσα. Μόνον τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ φάη τὸν ποντικό... Ἐπειτα θάρρηση καί ξαναἰθὴ κρέας. Η ΓΙΑΓΙΑ:— Εὐχαριστῶ. Καλημέρα, κυρ' Ἀναστάσαινα.

Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐ, τὸ καίμενο, τὴν ἔστειλα λιγάκι περίπατο... Ἐγὼ δέν εὐκαιρῶ νὰ τὴν συνοδεύω. (Κατ' ἰδίαν.) Ποῦ περίπατο, τὸ καίμενο μου! Ἄλλὰ πῶς νὰ φανερώσω ὅτι ἡ ἐγγονή μου προσπαθεῖ νὰ κερδίση ὀλίγα λεπτὰ, πουλώντας ζαχαρένια κολουρακία; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, κατ' ἰδίαν:— Μὰ ἐκεῖνο τὸ πανεράκι... τί νὰ ἦταν; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἀλήθεια, κυρ' Ἀναστάσαινα... Μοῦ κάνεισι τὴ χάρι νὰ μοῦ οἰκονομήσης μιά γάτα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Πῶς; ἔχετε ποντίκια; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐνα... ἕνα μόνον. Ἄλλὰ μοῦ φθάνει! ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μάλιστα, θὰ προσπαθῶ, κυρία, νὰ σᾶς βρῶ μιά γάτα... καλὴ γάτα, καθὼς σᾶς ταιριάζει. (Κατ' ἰδίαν:) Ἐ, δέν θάποκρεῦθῃ συχνά και αὐτὴ ἐδῶ μέσα. Μόνον τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ φάη τὸν ποντικό... Ἐπειτα θάρρηση καί ξαναἰθὴ κρέας. Η ΓΙΑΓΙΑ:— Εὐχαριστῶ. Καλημέρα, κυρ' Ἀναστάσαινα.

Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐ, τὸ καίμενο, τὴν ἔστειλα λιγάκι περίπατο... Ἐγὼ δέν εὐκαιρῶ νὰ τὴν συνοδεύω. (Κατ' ἰδίαν.) Ποῦ περίπατο, τὸ καίμενο μου! Ἄλλὰ πῶς νὰ φανερώσω ὅτι ἡ ἐγγονή μου προσπαθεῖ νὰ κερδίση ὀλίγα λεπτὰ, πουλώντας ζαχαρένια κολουρακία; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ, κατ' ἰδίαν:— Μὰ ἐκεῖνο τὸ πανεράκι... τί νὰ ἦταν; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἀλήθεια, κυρ' Ἀναστάσαινα... Μοῦ κάνεισι τὴ χάρι νὰ μοῦ οἰκονομήσης μιά γάτα; ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Πῶς; ἔχετε ποντίκια; Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐνα... ἕνα μόνον. Ἄλλὰ μοῦ φθάνει! ΚΥΡ' ΑΝΑΣΤΑΣΑΙΝΑ:— Μάλιστα, θὰ προσπαθῶ, κυρία, νὰ σᾶς βρῶ μιά γάτα... καλὴ γάτα, καθὼς σᾶς ταιριάζει. (Κατ' ἰδίαν:) Ἐ, δέν θάποκρεῦθῃ συχνά και αὐτὴ ἐδῶ μέσα. Μόνον τὴν ἡμέρα ποῦ θὰ φάη τὸν ποντικό... Ἐπειτα θάρρηση καί ξαναἰθὴ κρέας. Η ΓΙΑΓΙΑ:— Εὐχαριστῶ. Καλημέρα, κυρ' Ἀναστάσαινα.

ΣΚΗΝΗ Γ'

Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀναλαμβάνουσα τὸ κέντημά της:— Ἐμπρός τώρα, ἐργασία!... Πρέπει νὰ τὸ τελειώσω... Γιὰ τὴν Ἀννούλα μου, τὴν κόρη τῆς δυστυχισμένης μου κόρης... Ἀλλοῖμονο, δέν ἔχει πλέον σπὸν κόσμο παρά μόνον ἐμέ... Τὰ μάτια μου θὰ βασιτάξουν ἀκόμα ἕνα χρόνο... Σ' ἕνα χρόνο ἢ Ἀννούλα θὰ εἶνε ἐνδεκα χρονῶν... Πολὺ μικρὸ ἀκόμη τὸ καίμενο μου!... Θεέ μου! βοήθησέ μας!.. (Παύσις) Ἄ, κυρία Διευθύντρια, θὰ ἔχης ἄφριο τὸ κέντημά σου, ἀλλὰ ἐγὼ τὸ ξέρω πῶς! ΔΡΟΣΕΡΑ ΦΩΝΟΥΛΑ, ἀπέξω:— Τάκ! Τάκ! Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐοῦ εἶσαι; Ἐλα μέσα, ἀγάπη μου!

ΣΚΗΝΗ Δ'

Η ΓΙΑΓΙΑ, ΑΝΝΟΥΛΑ. ΑΝΝΟΥΛΑ, σπρώχνει τὴν θύραν και εἰσερχομένη ζωηρῶς. Φορεῖ κόκκινο κοῦκλιο και κρατεῖ ἕνα πανεράκι, σκεπασμένο με πετσέταν:— Μὰ γιατί;... Ἐπρεπε νὰ πῆτε: «Ποῖς εἶνε;» Κ' ἐγὼ θὰ σᾶς ἀποκρινόμουν: «Ἡ Κοκκινισκουφίτσα!» Καί τότε θὰ μοῦ λέγατε, ὅπως σὸ παραμῦθι: «Τράβα τὸ σχοινάκι και ἡ πόρτα θάνοιξη!» Η ΓΙΑΓΙΑ: Τὸ ξέχασα, πουλάκι μου. (Κατ' ἰδίαν:) Ἐχω ἐγὼ τώρα ὄρεξι γιὰ παιγνίδια; ΑΝΝΟΥΛΑ, πλησιάζουσα, χαϊδευτικά:— Εἶμαι ἢ Κοκκινισκουφίτσα σας σεις εἶσθε ἢ γιαγιά μου... Σᾶς ὄμως δέν θὰ σᾶς φάη ὁ λύκος! Η ΓΙΑΓΙΑ: Μὰ οὔτε σένα, ὑποθέτω. (Ἐπιτετα συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Η ΓΙΑΓΙΑ, ἀναλαμβάνουσα τὸ κέντημά της:— Ἐμπρός τώρα, ἐργασία!... Πρέπει νὰ τὸ τελειώσω... Γιὰ τὴν Ἀννούλα μου, τὴν κόρη τῆς δυστυχισμένης μου κόρης... Ἀλλοῖμονο, δέν ἔχει πλέον σπὸν κόσμο παρά μόνον ἐμέ... Τὰ μάτια μου θὰ βασιτάξουν ἀκόμα ἕνα χρόνο... Σ' ἕνα χρόνο ἢ Ἀννούλα θὰ εἶνε ἐνδεκα χρονῶν... Πολὺ μικρὸ ἀκόμη τὸ καίμενο μου!... Θεέ μου! βοήθησέ μας!.. (Παύσις) Ἄ, κυρία Διευθύντρια, θὰ ἔχης ἄφριο τὸ κέντημά σου, ἀλλὰ ἐγὼ τὸ ξέρω πῶς! ΔΡΟΣΕΡΑ ΦΩΝΟΥΛΑ, ἀπέξω:— Τάκ! Τάκ! Η ΓΙΑΓΙΑ:— Ἐοῦ εἶσαι; Ἐλα μέσα, ἀγάπη μου!

Η ΛΕΥΚΗ ΜΑΓΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΟΥ ΜΑΓΟΥ ΑΝΑΝΙΑ

Α'.— Ἡ μάλλινη κάλτσα Ὅα ἔχετε ἀκούση πολλάκις ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος διὰ νὰ φυλάττη κανεὶς τὰς μικρὰς του οἰκονομίας, εἶνε νὰ τὰς βάζη μέσα εἰς μίαν μάλλινην κάλτσαν. Ὅα σᾶς ἀποδείξω ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς εἶνε ὁ χειρότερος. Βλέπετε αὐτὴν τὴν χάλκινην δεκάραν; Ἄς τὴν βάλωμεν μέσα εἰς αὐτὴν τὴν κάλτσαν και ἄς τὴν σπρώξωμεν νὰ κατέβῃ ἔως εἰς τὴν μύτην. Εἰς αὐτὸ τὸ μέρος τὴν δένω καλά-καλά με σπάγγον, και ἔπειτα διὰ κάθε ἀσφάλεια, σφραγίσω με βουλοκέρι και τὰς δύο ἄκρας τοῦ σπάγγου, ἐνωμένας. Νομίζετε τώρα ὅτι εἰμπορῶ νὰ βγάλω

τὴν δεκάραν ἀπὸ αὐτὴν τὴν κάλτσαν:— Γιατί ὄχι; Ἀρκεῖ νὰ κόψης με τὸ φαλλίδι τὴν κάλτσαν ἢ νὰ σπάσης τὴν σφραγίδα και νὰ λύσης τὸν σπάγγον. Ὅα τὸ κάμω,— ἀλλὰ κάπως καλλιτέρα ἀπὸ ἐσσι. Ἴδου. Τοποθετῶ τὴν μύτην τῆς κάλτσας ἐπάνω εἰς αὐτὸ τὸ τραπέζι. Σείς κύριε, κρατεῖστε ἐδῶ τὴν ἄλλην ἄκρη τῆς κάλτσας κλειστήν, σφίγγων αὐτὴν δυνατὰ με τὸ χέρι σας. Ἡ δεκάρα θὰ διαπεράσῃ τὸ μάλλινον πλεκτάρι, χωρὶς ν' ἀφίσῃ ἔγνος τῆς διαβάσεώς της. Πρὸς τοῦτο, σκεπάσω με αὐτὸ τὸ μαντύλι τὴν μύτην τῆς κάλτσας και τὸ δεξί μου χέρι, διότι μόνον εἰς τὸ σκότος γίνονται παρόμοια θαύματα. Ἴδου ἡ δεκάρα! Ἡ κάλτσα εἶνε κενὴ, σπάγγος ὄμως και σφραγὶς ἐμειναν ἀσπίρακτα!

Τὸ παιγνίδι αὐτὸ εἶνε ἀπὸ τὰ εὐκόλωτερα.

Μ' ἕνα κομματάκι σύρμα, χονδρὸν ὅσον εἶνε τὸ πάχος τῆς δεκάρας, κατασκευάζετε ἕνα κύκλον ἀνοικτὸν, τοῦ αὐτοῦ ἀκριβοῦς μεγέθους μετ' ὁ νόμισμα, ὅπως τὸν βλέπετε και εἰς τὸ παράρτημα τ

Η ΚΟΥΚΛΑ ΤΗΣ ΛΙΛΙΚΑΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α΄.

Δέν τής κακοφραίνεται καθόλου τής κυρίας Λιλίκας πού είνε μικρό κοριτσάκι κ' έχει μιὰ καλή μαμά. Ἀλλά τί τὰ θέλετε! θὰ τής ἄρεσε καλλίτερα νὰ ἦταν αὐτὴ ἡ ἴδια μαμά, καὶ νὰ ἔχη ἓνα μικρὸ κοριτσάκι, ἔστω καὶ... ψεύτικο.

Θέλει, λέει, νὰ μάθῃ ἀπὸ τώρα νὰ εἶνε καλὴ μητέρα, σὺν τῇ δικῇ τῆς.

Μὲ τὸ μπαμπὰ τῆς τὰ πηγαίνει περίφημα, διότι πάντα ὁ μπαμπὰς εἶνε μὲ τὴ γνώμη τῆς. Ἐσυμφώνησαν λοιπὸν οἱ δύο τους νὰ πᾶνε εἰς ἓνα **κουκλοπωλεῖον**, σήμερα κ' ἔβα, καὶ ἔκει, μὲ τὶς τρεῖς δεκάρες πού ἔχει στὴν τσέπη τῆς ἡ Λιλίκα, καὶ μὲ ἄλλες δεκάρες πού θὰ τῆς δώσῃ, ἂν γίνῃ ἀνάγκη, ὁ μπαμπὰς, ν' ἀγοράσουν ἓνα κοριτσάκι, γιὰ νὰ τὸ κάμῃ ἡ κυρία Λιλίκα παιδάκι τῆς, καὶ ὁ μπαμπὰς τῆς, φυσικά, ἔγγονάκι του.

Πραγματικῶς, ἐπῆγαν εἰς τὸ **κουκλοπωλεῖον** καὶ ὁ ἔμπορος τοὺς ἔδειξε πολλὰ καὶ διάφορα κοῦκλες, μερικοὺς μάλιστα πολὺ μεγάλας. Ἡ κυρία Λιλίκα

ὁμως εἶπεν ὅτι τὰ μεγάλα κοριττάρια δὲν τῆς κάνουν, πρῶτον γιὰτὶ δύσκολα τὰ σηκώνει καθεὶς, δεύτερον γιὰτὶ τὰ φορέματά τους κοστίζουν, καὶ τρίτον γιὰτὶ, καμμιά φορὰ, τὰ μεγάλα κοριττάρια δὲν ἀκοῦνε τὴ μαμά τους...

Ἐπροτίμησε λοιπὸν νὰ πάρῃ ἓνα μικρὸ κοριτσάκι, πού τῆς ἐφάνηκε ἔξυπνο, πολὺ συμπαθητικὸ καὶ χαριτωμένο. — Θέλεις, τὴν ἐρώτησεν ἡ κυρία Λιλίκα, νὰ εἶμαι ἐγὼ ἡ μαμά σου καὶ νὰ σὲ λέω Ἀνγούλα;

Ἡ κοῦκλα μιλιᾷ.

— Ἐ, ἀραὺ δὲν λέει ὄχι, θὰ πῆ πῶς θέλει! συμπεραίνει ἡ κυρία Λιλίκα.

— Φυσικά, ἀποκρίνεται ὁ μπαμπὰς ὅταν σωπαίνῃ καθεὶς, συμφωνεῖ.

(Ἐπεται συνέχεια)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΟΙ ΤΙΤΑΝΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Τὴν 3 Αὐγούστου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1492, τρεῖς «καραβέλλαι» ἐξήρχοντο ἀπὸ τὸν ἰσπανικὸν λιμένα τοῦ Πάλου. Ἡ ἱστορία διέσωσε τὰ ὀνόματα τῶν ἱστιοφόρων αὐτῶν: ὠνομάζοντο Σάντα-Μαρία, Πίντα καὶ Νίνα. Τὴν 12 Ὀκτωβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους προσήραρον εἰς ἄγνωστον νῆσον, ἀποτελοῦσαν μέρος ἀρχαιοπελάγους, τὸ ὅποιον ἔκτοτε ὠνομάσθη Λουκάνησι. Ὁ νέος κόσμος εἶχεν ἀνακαλυφθῆ.

Αἱ **καραβέλλαι** πού Χριστοφόρου Κολόμβου ἔκαμαν δύο μῆνας καὶ ἑννέα ἡμέρας διὰ νὰ διαπλεύσουν τὸν Ἀτλαντικόν. Θαυμάσιον τῶντι, ὅταν συλλογισθῆ κανεὶς ὅτι τὰ πλοῖα ἐκείνα μάλιστα

εἶχον πλήρωμα 70 ἀνδρῶν καὶ μόλις ἦσαν μεγαλύτερα ἀπὸ μίαν σημερινὴν ἀπαιτωρὸν.

Τὴν ὁδόν, τὴν ἀνοιχθεῖσαν διὰ μέσου τοῦ Ὠκεανοῦ ὑπὸ τοῦ μεγαλοφροῦς Κολόμβου δὲν ἤρρηξαν ν' ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι, τὰς δὲ δυσκινήτους **καραβέλλας**, τὸ σῆμα τῶν ὁποίων ὑπενηθύνει κάποιος τὸ **σαρούχι**, διεδέχθησαν ἄλλα ἱστιοφόρα, εὐπετέστερα, καταλληλότερα, ὡς ἐκ τοῦ σχήματός των, νὰ διασχίζον τὴν θάλασσαν γοργῶς. Τὸ χονδροειδὲς **μουλινιδὸν** ἔκαμνε θέσιν εἰς τὸ **λαγωνικόν**,—καὶ τοῦτο συνεπλήρωσε τὴν κατάκτησιν τοῦ Νέου Κόσμου.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος, τὰ μεγάλα ἱστιοφόρα, τὰ ὅποια ἔκαμαν ταξείδια μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἠνωμένων Πολιτειῶν, διήνουν 60—70 λεύ-

γας τὴν ἡμέραν. Ἦθελαν 20—25 ἡμέρας διὰ νὰ ὑπάγουν ἀπὸ τὸ Λίβερπουλ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην. Τὸ μεγαλύτερον **ρεκὸρ** εἶχε τότε τὸ πλοῖον Dreadnought, τὸ ὅποιον διέπλευσε τὸν Ἀτλαντικὸν εἰς 9 ἡμέρας καὶ δέκα ὥρας,—θαῦμα μοναδικὸν διὰ τὴν ἱστιοφόρον ναυτιλίαν.

Ἐρχεται κατόπιν ὁ ἀτμός, ὁ ὁποῖος ἐλευθερώνει τοὺς θαλασσοπόρους ἀπὸ τὰς ἰδιοροπίας τοῦ ἀνέμου. Τῷ 1807 ὁ ἀμερικανὸς Φούλτων χαρίζει εἰς τὴν πατρίδα τοῦ τὴν πολὺτιμον ἀνακάλυψιν, καὶ τὸ πρῶτον **σιτήμωρ**, (ἀγγλικῆ λέξις, *steamer*, ἐκ τοῦ *steam*, τὸ ὅποιον σημαίνει ἀτμός,) ἐπιστεφόμενον ἀπὸ μαῦρον καπνόν, διέσχισε χωρὶς κώπας καὶ χωρὶς ἰστία τὰ ὕδατα τοῦ Οὐδσωνος. Ἀλλὰ μόνον τῷ 1831 τὰ νέα ἀτμοκίνητα σκάφη ἤρχισαν νὰ διαπλεύουν τὸν Ἀτλαντικόν. Καὶ ὁ πρῶτος διάπλους ταῦ Ὠκεανοῦ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἀνταγωνισμὸν μεταξὺ δύο ἀγγλικῶν ἀτμοπλοίων, τοῦ **Great Western** καὶ τοῦ **Σειρίου**. Ἀναχωρήσας ἀπὸ τὸ Λίβερπουλ τρεῖς σχεδὸν ἡμέρας μετὰ τὸν ἀντίπαλόν του, ὁ **Great Western** κατώρθωσε νὰ τὸν φθάσῃ μετὰ πλοῦν 16 μόνον ἡμερῶν. Ἡ μέση ταχύτης του ἦτο δεκατρίαμιση χιλιόμετρα τὴν ὥραν.

Ἡ ὄθησις ἐδόθη. Αἱ Ἀτμοπλοικαὶ Ἐταιρεῖαι ἰδρύθησαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτμοπλοίων αὐξάνει καθημερινῶς καὶ μετ' ὀλίγον, μεταξὺ τῶν διαφόρων σημαϊῶν τοῦ κόσμου, ἀρχίζει ὁ μέγας ἀνταγωνισμὸς διὰ τὸ **ρεκὸρ** τοῦ Ὠκεανοῦ.

Τῷ 1840 ἡ διάσημος ἀγγλικὴ Ἐταιρεία **Cunard** ἀποκαθιστᾷ τακτικὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Λίβερπουλ, Βοστώνης καὶ Νέας Ὑόρκης. Τὸ πρῶτόν τῆς πλοῖον ἡ **Σκωτία**, ἦτο μικτόν, δηλαδή καὶ μὲ ἀτμὸν καὶ μὲ ἰστία. Εἶχε μῆκος 113 μέτρων καὶ ἐκτόπισμα 3,871 τόνων,—διαστάσεις αἱ ὁποῖαι τότε ἐθεωρήθησαν τεράστιαι. Σὰς δίδω αὐτοὺς τοὺς ἀριθμούς, διὰ νὰ σὰς χρησιμεύσουν ὡς βάσις συγκρίσεως. Ἡ ταχύτης τῆς **Σκωτίας** ἦτο 14 κόμβοι (25 χιλιόμετρα τὴν ὥραν) καὶ κατέρριψε τὸ **ρεκὸρ** τοῦ **Dreadnought** μὲ διάπλουν ὀκτώ ἡμερῶν καὶ εἰκοσιδύο ὥρῶν.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐνεφανίσθη ἐν θαλάσσιον τέρας, τὸ ὅποιον θὰ γνωρίζετε ἴσως ἐὰν ἀνεγνώσατε τὴν περιγραφὴν του εἰς τὸν ἀγαπητόν σας Ἰούλιον Βέρν. Ὁ **Μέγας Ἀνατολικός**, ναυπηγηθεὶς ὑπὸ τοῦ γάλλου Μπρουνέλ, εἶχε μῆκος 210 μέτρων καὶ ἐκτόπισμα 25,000 τόνων. Τὰς διαστάσεις ταύτας μάλιστα ὑπερβαίνουν οἱ σημερινοὶ **Λεβιάθαν**. Ἡμποροῦσε νὰ περιλάβῃ 4,000 ἐπιβατῶν. Ἐκινετο διὰ τροχῶν καὶ δι' ἑλικος νεωστὶ ἐφευρεθείσης ὑπὸ τοῦ γάλλου Σωβάξ, ὁ

ὁποῖος, ὅπως τόσος μεγαλοφροεὶς ἐφευρέται, ἀπέθανε κάμπωτος... Ἡ ναυπηγίσις τοῦ **Μεγάλου Ἀνατολικοῦ** ἐστοίχισεν 25 ἑκατομύρια φράγκα, ἀλλ' ἡ δαπάνη αὐτὴ δὲν ἐκαλύφθη ποτέ. Ἡ ἀπόπειρα ἦτο πολὺ τολμηρὰ διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Καὶ δ.α. νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν κόσμον πρὸ τῆς ὥρας του, ὁ **Μέγας Ἀνατολικός** ἀπέθανεν ἀπὸ γῆρας καὶ μαρασμόν.

Τώρα συναγωνίζονται διὰ τὸ **ρεκὸρ** τοῦ Ὠκεανοῦ οἱ Γάλλοι μὲ τοὺς Ἀγγλους. Ἡ Ὑπερωκεάνειος Γαλλικὴ Ἐταιρεία κατασκευάζει τὴν «**Προβηγκιαν**», ἀριστοῦργημα ναυπηγικῆς, καὶ διαπλέει τὸν Ἀτλαντικὸν ἐντὸς ἑξ μόνων ἡμερῶν. Ἀλλ' ἡ ἐταιρεία **Cunard** ἀποκρίνεται εὐθὺς μὲ τὴν «**Λουκιανίαν**», ἡ ὁποία φθάνει ἀπὸ τὸ Κουίνστανον εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἑπτὰ ὥρῶν καὶ εἰκοσιτριῶν λεπτῶν!

Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ οἱ Γερμανοὶ, μὲ τὰς Ἐταιρείας τῶν **Ἀμβουργ**, **Ἀμερικαν-Λάιν** καὶ **Βορειογεωμανικὸν Λόυδ**. Ἡ πρῶτη τῶν Ἐταιρειῶν τούτων κατασκευάζει τῷ 1902 τὸν «**Ἀυτοκράτορα Γουλιέλμον**», δυνάμει 43,000 ἵππων, ἡ ὁποία τῷ δίδει ταχύτητα 43 μιλίων τὴν ὥραν καὶ τῷ ἐπιτρέπει νὰ διασχίσῃ τὸν Ἀτλαντικόν, τὸν Ἰουνιον τοῦ 1904, εἰς πέντε ἡμέρας, ἑνδεκα ὥρας καὶ 58 λεπτά. Ἡ Ἀμβούργειος ὁμως **Γερμανία** καταρρίπτει μετ' ὀλίγον καὶ τὸ **ρεκὸρ** τοῦτο, φθάνουσα ἀπὸ Πλυμούθην εἰς Νέαν Ὑόρκην ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἑπτὰ ὥρῶν καὶ 38'.

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ἀγγλία σιωπᾷ ἀλλά...σκέπτεται καὶ ἐργάζεται. Ἡ Ἐταιρεία **Cunard** καθελκύει ἀθρόως ἓνα νέον Τιτᾶνα, τὴν **Λουκιανίαν**, καὶ διατάσσει «**Ὀλοταχῶς!**» Καὶ ἰδοὺ, ἡ **Λουκιανία** εἰσέρχεται θριαμβευτικῆ εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Ὑόρκης, μετὰ πλοῦν τεσσάρων ἡμερῶν, δεκαννέα ὥρῶν καὶ 52'. Τὸ **ρεκὸρ** τοῦτο κατέρριψεν...αὐτὴ ἡ ἴδια, ἐκτελέσασα ὀλίγον κατόπιν τὸν πλοῦν μεταξὺ Λίβερπουλ καὶ Νέας Ὑόρκης εἰς τέσσαρας ἡμέρας, δεκαοκτὼ ὥρας καὶ 40'.

Ἡ Ἀγγλία λοιπὸν κατέχει σήμερον τὸ **ρεκὸρ** τοῦ Ὠκεανοῦ.

Διὰ νὰ λάβετε ἰδέαν περὶ τῶν θαλασσίων αὐτῶν τιτάνων,—ἐὰν δὲν ἔχετε ἰδῆ παρὰ τὸν ἰδικὸν μας ὑπερωκεάνειον **Μωραῖτην**, ὁ ὁποῖος εἶνε ἐκ τῶν μικροτέρων,—ἀρκεῖ νὰ σὰς εἶπω ὅτι ἡ γαλλικὴ **Προβηγγία** ἔχει μῆκος 190 μέτρων καὶ ἐκτόπισμα 19,000 τόνων. Ἐστοίχισε 18 ἑκατομύρια, χωρεῖ δὲ πλέον τῶν 2000 ψυχῶν, ἐξ ὧν 500 οἱ ἄνδρες τοῦ πληρώματος. Ἀκόμη πλέον τεράστιαι εἶνε αἱ δια-

στάσεις τῆς **Γερμανίας** καὶ τῆς **Λουκιανίας**. Ἐσχάτως δὲ ἡ ἐταιρεία **Cunard**, ἡ ὁποία θέλει νὰ διατηρήσῃ τὸ **ρεκὸρ** τῆς, κατασκευάσει νέον ὑπερωκεάνειον, τὴν **Μαυριτανίαν**, μῆκους 240 μέτρων καὶ ἐκτόπισματος 45,000 τόνων! Ἐὰν τὸ τέρας αὐτὸ ἐστήνῃτο ὄρθιον, παρὰ τὸν πύργον Ἀἴφελ, θὰ ἤγγιζε σχεδὸν τὴν κορυφὴν του, καὶ ἐὰν ἐποποθετεῖτο εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ **Συντάγματος** θὰ τὴν ἐφραττε, τὸ δὲ ὕψος του θὰ ὑπερβαίνε κατὰ δύο καὶ τρία πατώματα τὰς ὑψηλοτέρας γύρω οἰκίας. Αἱ «**πλωταὶ οἰκίας**» τοῦ παλαιοῦ καιροῦ ἔγιναν σήμερον «**πλωταὶ πόλεις**». Πού νὰ φαντασθῶν τὰ καταπληκτικὰ αὐτὰ τέρατα τῶν ἡμερῶν μας, οἱ πρῶτοι θαλασσοπόροι τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅταν ἐν ἔτει σωτηρίου 1492 «ἀπὸ τὴν πρῶραν τῶν λευκῶν τῶν **καραβελλῶν** ἔβλεπον νάνεργωνται, εἰς ἄγνωστον οὐρανόν, ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ, νέοι ἀστέρεις!» Εἶνε στίχοι τοῦ διασημοῦ Γάλλου ποιητοῦ Ἐρעדιᾶ:

«...penchés à l' avant des blanches [caravelles] Ils regardaient monter, dans un ciel [ignoré, Du fond de l'océan, des étoiles nouvelles.]»

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΗΪ ΑΛΛΑΟΥΝΗΪ
[Πρόεδρος τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Ἠὼς»]
Βραβευθεῖσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον **Λούμισσα τῶν Σαλώνων** εἰς τὸν διαγωνισμὸν **Καλλιγραφίας** καὶ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον **Χάμικω** εἰς τὸν διαγωνισμὸν **Μεταφράσεως** ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ. (Ἰδε **Διάπλουν** τοῦ 1906 σελ. 310, καὶ τοῦ 1907 σελ. 94 καὶ 166.)

ΔΙΑ ΝΑ ΓΙΝΗ ΑΝΘΡΩΠΟΣ (ΡΩΣΙΚΟΝ ΜΥΘΙΟΤΗΡΙΜΑ, ΥΠΟ Β. ΝΙΕΜΕΡΟΒΙΤΣ-ΒΑΝΤΣΕΒΚΟ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄ Ὁ Κολοβὸς τιμωρημένος

Τὴν χαραυγὴν ὁ Κολοβὸς ἐξύπνησε. Φῶς χλωμὸν εἰσῆρχετο ἀπὸ τὸ παράθυρον. Ὁ σκύλος πού εἶχε τὸ παράθυρον αὐτὸ ὄνομα, ἐμισοάνοιξεν ὀκνηρῶς τὰ μάτια κ' ἔρριψε βλέμμα πρὸς τὸν κῆπον.

Κλάδος πασχαλέας ἐκτυποῦσε τὸ γυαλὶ τοῦ παραθύρου ἄρα ἔξω ἐφουσοῦσε. Εἰς ὄλον τὸ χωρίον οἱ πετεινοὶ ἐφώναζαν ἠκούοντο ἀκόμη καὶ οἱ πλέον μακρινοί.

Ὁ σκύλος ἐσηκώθη, ἐπλησίασε τὸ κρεβάτι ὅπου ὁ Σάσας, ὁ νεαρός του κύριος, ἐπέμεινε νὰ κοιμᾶται, καὶ ἀκούμβησεν ἐπάνω εἰς τὴν κουβέρταν τὸ μεγάλο του μαλλιαρὸν κεφάλι. «Ἄν ἤμποροῦσε νὰ ἐκφράσῃ τὰς σκέψεις του εἰς ἀνθρωπίνην γλῶσσαν, θὰ ὠμιλοῦσεν ὡς ἐξῆς:

— Γιατί κοιμᾶσαι ἀκόμη, Σάσα; Ὁ ἥλιος πλησιάζει νὰ νανταίλῃ, τὰ πουλάκια ἀρχισαν νὰ κελαδοῦν, ὁ πρῶνός ἀῆρ ζωογονεῖ τὸ πᾶν. Εἶνε τόσο ὠραία ἔξω! Ἄν ἤμποροῦσα νὰ κάμνω ὄ,τι θελω, μὲ τί εὐχαρίστησιν θὰ ἔτρεχα τώρα στὰ χωράφια, μὲ τὴν οὐρὰ σηκωτὴ καὶ φουντωτὴ!...

Εἰς αὐτὸ ὁ καλὸς σκύλος ἔκαμνε λάθος: ὅσον καὶ ἂν ἤθελε, θὰ τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ σηκώσῃ τὴν οὐρὰν, ἐπειδὴ πρὸ πολλοῦ ὁ μάγειρος, ἔχων ἰδικὰς του ιδέας περὶ τῆς ὠραιότητος τῶν σκύλων, τοῦ τὴν εἶχε κόψῃ.

— Ἄ, τί ὀκνηρός, τί τεμπέλης! ἐσυλλογίσθη, καὶ ἔξαφνα, χωρὶς νὰ τὸ θελῃ ἐγαύγισε.

Ὁ μικρὸς ἀνετινάχθη, ἐτριψε τὰ μάτια του, ἐκύτταξε πρὸς τὸ παράθυρον... Ὁ Κολοβὸς, ὑπερήφανος διὰ τὸ κατόρθωμά του, ὀπισθοχώρησεν ἓνα βήμα, καὶ ὡς καλοαναθρεμμένος σκύλος πού ἦτο, ἐγρύλλισε: «**Καλὴ, μέρα!**» Ἐπειτα ἐπρότεινε τὸ ρύγχος του, διὰ νὰ δεχθῆ, εἰς ἀνταπόδοσιν τοῦ εὐγενοῦς χαιρετισμοῦ του, καμμίαν θωπέϊαν.

Ἀλλ' ἀντὶ νὰ νανταποκριθῆ φιλικῶς ὁ νεαρός του κύριος, ἀπεναντίας ἐσκυφεν ἀποτόμως, ἄρπαξεν ἓνα παπούτσι καὶ τὸ ἐσφενδόνισεν ἐναντίον τοῦ σκύλου, ὁ ὁποῖος μάλιστα ἐπρόσθασε νὰ τραβηχθῆ καὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν «γωνίαν» του.

— Νὰ σὲ μάθω ἐγὼ ἄλλη φορὰ νὰ μὲ ξυπνάς ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα, παληόσκυλο!

Ὁ Κολοβὸς, πρόθυμος εἰς συνδιαλλαγὴν, ἐκύτπησε τὸ πάτωμα μὲ τὸ κομματάκι τῆς οὐρᾶς πού τοῦ ἔμενεν. Ὡς νὰ ἔλεγε:

— Ἄς τὰ ξεχάσουμε τῶρ αὐτὰ!

Μεταξύ φίλων, τέτοια άλλο τίποτε !... — Έτσι ε; Και δεν μου λές τώρα πώς θα ξανακοιμηθώ εγώ; Μασκαρά! μπερμπάντη! κλέφτη!

Ο σκύλος άφηκε γρυλλισμόν άγανακτήσεως:

— Ορίστε λόγια! Έγώ, κύριέ μου, είμαι έντιμον τετράποδον, σκύλος αξιοπρεπής, σοβαρός, σκύλος καθώς πρέπει. Και καθόλου μασκαράς, ούτε κλέφτης! Ποτέ μου εγώ δεν έπείραξα κόττα, ποτέ μου δεν έκυνήγγαξα γάτα. Μάλιστα, κύριε, καλός και τίμιος σκύλος, και όλο το χωριό με ξέρει για τέτοιον...

— Ά! έχουμε τώρα και γριμάτσες; άνέκραξεν ο μικρός, κάκρότροπος ως άγουροξυπνιασμένος. — Πολύ καλά, εγώ θα σε διορθώσω: Στη γωνία γρήγορα και σουζο! Σουζο!

Ο Κολοβός δεν έπίστευε τ' αυτιά του. Πώς! αυτός στη γωνία, τιμωρημένος σαν μικρό παιδί;... Έκαμε τόν κωφόν και άπέστρεψε το πρόσωπον, το όποιον έκρυψεν ανάμεσα εις τα πόδια του.

— Κολοβέ! άκούς; υπέλαβεν ή έπιτακτική φωνή. Σήκω επάνω! Σουζο!

— Το θέλεις; έλεγαν τά γλυκά μάτια του σκύλου. Μπορώ να μη σε υπακούσω;... Είνε όμως πολύ ταπεινωτικόν. Εύτυχώς πού κοιμάται ή Ψιφίνα, είδεμ ή θα έβλεπε την τιμωρία μου και θα τó διαλαλούσε 'ς όλη την αυλή... Πώς θα εχαιρέτο ή Άράπια! Με ζηλεύει τόσο πού με βλέπει μέσα στα δωμάτια! Άλλά και ο Μαύρος, δεμένος με την άλυσιδα, δεν θα μ' έκορόιδευε λιγώτερο, αυτός πού μου λέγει πάντα πώς είμαι σκλάβος...

— Και τώρα, διέταξεν άμείλικτος ο Σάσας, θα μείνης έτσι όσην ώρα θα κοιμούμαι. Άν ξυπνήσω, κακομοίρη μου, και δεν σ' εύρω σουζο, συμφορά σου! Όλόκληρη έδδομάδια θα σ' αφίσω χωρίς ζάχαρι.

Άκούσας την λέξιν «ζάχαρι» ο Κολοβός έγλύψε τά χείλη του, και ταυτιά του έτρεμουλίασαν.

— Άκουσες;... Μήν κινηθής, είδεμή...

Και χωρίς ν' άποτειλειώση την άπειλητικήν αυτήν φράσιν, ο Σάσας έξανασκεπάσθη κ' έγύρισε κατά τόν τοίχον. Σχεδόν άμέσως, ο ήχος άναπνοής κανονικής και ρυθμικής, έπληροφόρησε τόν Κολοβόν ότι ο δήμεός του είχε ξεκι-

νήση πάλιν διά την χώραν τών όνειρων.

Ο σκύλος ήκράσθη άκόμη μερικά λεπτά, διά να βεβαιωθή, ότι ο ύπνος εκείνος δεν ήτο προσποίησης... Κατόπιν, ήσυχος, άφηκε την κουραστικήν του στάσιν και ξαναπάτησε τά έμπροσθινά του ποδάρια.

— Δόξα σοι ο Θεός! Μπορεί κανείς άναπαυθί λιγάκι... 'Ιδέα κί' αυτή του κυρίου μου! να μείνω, λείει, όρθος ως την ώρα πού θα ξυπνήσω!.. Πώς μπορεί ένα τετράποδον να στέκεται με τά δύο πόδια; Δοκίμασε λοιπόν και σύ να κοιμηθής με τó κεφάλι κάτω!.. Ά, είσαι πολύ εύτυχής, Σάσας, κάνεις ό,τι

ήδη εις την «γωνίαν» του, σουζο, ως στρατιώτης χωρίς όπλα, με τó κεφάλι σκυμμένον έπίτηδες, διά να φαίνεται τάχα έλευσίν από την κούρασιν...

Μόλις συνέλαβε τó βλέμμα του κυρίου του, ο πονηρός έκίνησε τά κρεμασμένα πόδια του, ως διά να ειπή:

— Κύτταξε, κύτταξέ με λοιπόν και λυπήσου με!..

— Ποιός είναι; έφώναξεν από τó κρεβάτι του ο Σάσας.

— Η Κυρία μ' έστειλε να σάς ξυπνήσω. Είνε ώρα να πάτε στο Σταθμό για να ύποδεχθήςτε τó θείο σας!

— Κάτσε-κάτω!

Ο Κολοβός δεν έπερίμενε να τού τó ξαναπούν. Άμέσως έκάθησε κάτω, ή καλλίτερα έπεσεν, ως να έλεγε:

— Είδες σε τί χάλια μ' έκαμες; Όλη ή ζάχαρι του κόσμου δεν θα ήταν τώρα άρκετή να με άποζημιώση...

Κόπος χαμένος! Ο Σάσας δεν έδωσε την παραμικράν προσοχήν εις την συγκινητικήν και άφωνον αυτήν εκδήλωσιν. Έμισόκλεινε τά μάτια, προσπαθών να ξανακοιμηθί, όταν ή θύρα ήνοιχθη και μία νέα κυρία εισήλθεν εις τόν κοιτώνα.

— Δέ ντρέπεται, Σάσα;

— Καλή μέρα, μαμά... Και γιατί;

— Μα ξέρεις τί ώρα είναι; Μόλις και μετά βίας προφθάνουμε να πάμε στο Σταθμό. Μα την άλήθεια, δεν ξέρω πιά τί να κάμω με την τεμπελιά σου!

— Μα είναι τάχα άνάγκη, μαμά, να πάμε όλοι μας εις προϋπάντησιν αυτοτού θείου;

— Τί λές, καλέ! Είνε ο μόνος μάς συγγενής, άδελφός τού πατέρα σου. Όλος ο κόσμος τόν αγαπά και τόν σέβεται, και σύ δεν έχεις καμμία έπιθυμία να τόν ιδής;

— Τότε λοιπόν γιατί δεν ήλθε κανείς να με ντύση;

— Σάσα! Συλλογίσου ότι σε λίγες μέρες κλείς τά δεκατρία!..

— Μα έχουμε τόσους ύπηρέτες πού δεν κάμουν τίποτε! Ημπορούσε να έλθη ένας να με βοηθήση.

Η μητέρα άναστενάξε.

— Κύτταξε, Σάσα, πώς είσαι... ώχρος, άναιμος, άδύνατος. Στην ήλικία σου τάγόρια τρέχουν, παίζου, καβαλιεύουν, και σύ δεν έχεις όρεξι για τίποτε. Χθές σου είπα να πάς στα χωράφια να ιδής πώς πηγαίνει ή εργασία... — Δεν μου άρέσει να βλέπω βρω-

«Άρπαξεν ένα παπούτσι και τó έσφονδόνισεν...» (Σελ. 7, στ. γ')

μοχωριάτισσες, είναι τόσο συχαμένες!

— Ο Θεός να μη συνεριωθί τά λόγια σου, Σάσα! οι «βρωμομοχωριάτισσες» αυτές δουλεύουν για μάς... Τί θα γίνης έσύ άργότερα;... Να, με άνάγκασες να σε άποσύρω από τó σχολείο...

— Και όμως ήμουν έπιμελής...

— Ναί, αλλά οι συμμαθηταί σου σ' έμισούσαν. Ήσουν άνυπόφορος!

— Δέ βαρύνεται! Παληόπαιδα παπουτσήδων, μακαλάιδων, φουρναρέων...

— Τί σημαίνει τó επάγγελμα τών γονέων των, Σάσα; Πρέπει να είσαι καταδεκτικός με όλους τούς τιμίους ανθρώπους...

— Ποτέ! Έγώ είμαι πλούσιος, από οικογένεια... Παιδιά σαν και μένα δεν συναναστρέφονται τέτοια ύποκείμενα.

Η νέα κυρία άναστενάξεν, έπλησίασε τó παράθυρον και τó ήνοιξε. Ο δροσερός άήρ εισήλθεν εις τó δωμάτιον και τó ενέπλησε τóσον χαροποιός, ώστε ο Κολοβός ήργισε να περιστρέφεται σαν τρελλός προσπαθών να συλλάβη τó κομμάτια της ούρας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Η συνάντησις

Ο Κολοβός, κατασκονισμένος, έτρεχε περιχαρής διά τής μεγάλης όδοϋ, ή όποια ώδηγούσεν εις τόν Σταθμόν. Ο σκύλος έγγνώριζεν ότι την στιγμήν εκείνην κανείς δεν έπρόσεχεν εις αυτόν, κ'

έπιωφελείτο τής εύκαιρίας διά να κάμνη ό,τι ήθελε. Έγαύγιζε κατά τών τροχών τής άμάξης, ή όποια έτρεχεν έμπρός του, κατά τών σπουργιτών, κατά τών άγκασθών θάμων οι όποιοί άπειλούσαν την τριγωντήν του μούρην, συνελάμβανε στα πεταχτά τούς γρύλλους, και τελοςπάντων έφέρετο ως πρόστυχος σκύλος χωριού, χωρίς ίχνος άνατροφής.

Είς μίαν λόχημν έξετρώπωνεν ένα γουρουνάκι και τó άρπαξεν από την ούριτσα, διά να διασκεδάση με τās όξείας του κραυγάς. Πάρκ κάτω εύρηκεν ένα φέριον κόρακα, τόν έπήρε στο στόμα και τρέξας με όλην του την δύναμιν, έπροσπέρασε την άμαξαν.

— Είδατε τί εύμορφο πράγμα πού βρήκα; έφαινετο ως να τούς έλεγε— θέλετε να σάς δεν άρέσει ούτε αυτό, εγώ δεν καταλαβαίνω πιά τίποτε!—

— Ε, ε! άφου δεν άρέσει ούτε αυτό, εγώ δεν καταλαβαίνω πιά τίποτε!—

έγαύγισεν ο Κολοβός, δυσηρεστημένος. Τó τραίνον ένεφανίσθη όπισθεν τών δένδρων κ' έσύρθη ως τεράστιος μαύρος όφιν. Ο Κολοβός τó εκύτταξε πρώτα με προσοχήν εύμενή, έπειτα έπήδησεν εις τās γραμμάς και ήρσισε να γαυγίξη άγρίως, άλλ' όταν ο όφιν, μεγαλώνων όλονέν έφθασεν έμπρός του με ταχύτητα καταπληκτικήν, ο σκύλος όπισθοχώρησεν έντρομος εις τó ύπόστεγον και κατέφυγεν όπισθεν τού κυρίου του, γογγύζων ύποκώφως.

— Έπαιτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

— Έντοσούτω από μακράν έφάνη κήπος

— Έντοσούτω από μακράν έφάνη κήπος

— Έντοσούτω από μακράν έφάνη κήπος

— Έντοσούτω από μακράν έφάνη κήπος

— Έντοσούτω από μακράν έφάνη κήπος

Ο παρών Οδηγός καταργεί πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πās συνδρομητής τής «Διαπλάσεως τών Παιδών», ευθυμών να λάβη μέρος εις την κίνησιν τού περιοδικού, παρακαλείται να αναγνώση μετά πολλής προσοχής τά δώδεκα κεφάλαια τού παρόντος Οδηγού, διά να συμμορφώνεται εκάστοτε με τās σχετικές οδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄

Κανονισμός τών Ψευδώνυμων

1.—Οι συνδρομηταί τής Διαπλάσεως, και από τάδελφιά των θα θέλουν, διά να εμπορούν να λαμβάνουν μέρος εις την κίνησιν τού περιοδικού, ήτοι εις την Άλληλογραφίαν, τούς διαγωνισμούς, την ανταλλαγήν Μικρών Μυστικών κτλ.—πρέπει άφέντως να έχουν ψευδώνυμον.

2.—Διά να λάβη τις ψευδώνυμον, όφείλει να πληρώση 1 φράγκον ως δικαιομα ενός έτους, άρχομένου την 30 Νοεμβρίου και λήγοντος την 30 Νοεμβρίου. Όποτε και αν λάβη τις ψευδώνυμον, είτε εις την άρχην, είτε εις τó μέσον, είτε και εις τó τέλος τού έτους, τó δικαιομα του λήγει την 30 Νοεμβρίου, ώστε τó έπόμενο έτος πρέπει να πληρώση και πάλιν 1 φράγκον, είτε διά να κρατήση τó ψευδώνυμον, τó όποιον είχε τó προηγούμενον έτος, είτε διά να τó αλλάξη.

3.—Εάν δικαιοχός τις θελήση αλλάξη ψευδώνυμον ενός τού έτους, ήτοι πριν λήξη τó δικαιομα του, όφείλει να πληρώση πάλιν 1 φράγκον. Άλλ' έννοείται, ότι και τού νέου του ψευδωνύμου ή ίαχός λήγει την 30 Νοεμβρίου, όποτε και αν έγινε ή αλλαγή.

4.—Εκτός από τούς συνδρομητάς και

τάδελφιά των, ούδεις άλλος εμπορεί να λάβη ψευδώνυμον και δι' αυτού να συμπεριληφθί εις την κίνησιν τού περιοδικού. Οι άπλοι άγορασταί, οι λαμβάνοντες τó φύλλον διά τών πρακτών, ούδέν δικαιομα έχουν. Διά ν' άποκτήσουν τούτο, πρέπει να έγγραφον συνδρομηταί τούλάχιστον διά μίαν τριμηνίαν, και να πληρώσουν εν φράγκον διά να λάβουν ψευδώνυμον.

5.—Τó εκλεγόμενον υπό τού δικαιοχού ψευδώνυμον πρέπει να έγγραφη και υπό τής Διαπλάσεως εις την σχετικήν στήλην τής Άλληλογραφίας. Δύναται όμως να προτείνη τις πολλά ψευδώνυμα τής άρεσκείας του, αναθέτων εις την διάπλασιν την εκλογήν τού καταλληλοτέρου.

6.—Ο δικαιοχός, διά τόν όποιον ένεκρίθη ήδη ψευδώνυμον, όφείλει να τó σημειώνη πάντοτε πληστόν τού όνόματός του εις πάν ό,τι στέλλει προς την Διαπλάσιν. Όνομα και ψευδώνυμον πρέπει να είναι άχώριστα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄

Παιδικά Πνεύματα και Πνευματικά Άσκήσεις

1.—Η σύνταξις τών εν τή Διαπλάσει δημοσιουμένων Παιδικών Πνευμάτων, είναι

με οικοδομήματα μονοτόνου κανονικότητας... Ο Κολοβός έγινε φρονιμώτερος. Ήξευρεν ότι εκεί ήτο ο Σταθμός όπου διαμύθουν οι ξένοι, και ότι κατά συνέπειαν έπρεπε να φέρεται εύσχημώς... Όπως ήδηποτε έσήκωσεν ένα παλαιό κασκέτο ξεσχισμένον, πού εκυλίετο εις τó ρυάκιον.

— Αυτό μπορεί να χρησιμεύση στον κύριό μου, έσυλλογίσθη. Είνε κάτι τί!

Η άμαξα έφθασε πρό τού πυλώνος και έσταμάτησε. Ο Σάσας κατέβη, χωρίς καν να σκεφθί να βοηθήση την μητέρα του... Ο Κολοβός ώρμησε προς αυτόν με τó εύρημά του.

— Έξακολουθείς έσύ να μαζεύης όλες τις άκαθαρσίας τού δρόμου;— τού έφώναξεν ο Σάσας. Πετάξέ τó γρήγορα!

— Ε, ε! άφου δεν άρέσει ούτε αυτό, εγώ δεν καταλαβαίνω πιά τίποτε!—

έγαύγισεν ο Κολοβός, δυσηρεστημένος. Τó τραίνον ένεφανίσθη όπισθεν τών δένδρων κ' έσύρθη ως τεράστιος μαύρος όφιν.

Ο Κολοβός τó εκύτταξε πρώτα με προσοχήν εύμενή, έπειτα έπήδησεν εις τās γραμμάς και ήρσισε να γαυγίξη άγρίως, άλλ' όταν ο όφιν, μεγαλώνων όλονέν έφθασεν έμπρός του με ταχύτητα καταπληκτικήν, ο σκύλος όπισθοχώρησεν έντρομος εις τó ύπόστεγον και κατέφυγεν όπισθεν τού κυρίου του, γογγύζων ύποκώφως.

— Έπαιτα συνέχεια) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΑΗΣ

— Έντοσούτω από μακράν έφάνη κήπος

κοῦ Διαγωνισμοῦ, δὲν λαμβάνονται διόλου ἐπ' αὐτῶν.

4.—Ἐκτός τοῦ ἐγκρινομένου Παιδικοῦ Πνεύματος τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευομένων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων κτλ.) οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ δημοσιεύουν εἰς τὸ φύλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Διαγωνισμοὶ Δύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων

1.—Ἡ Διάπλασις προτείνει κατ' ἔτος τρεῖς Διαγωνισμοὺς πρὸς ἔβρυσιν τῶν Δύσεων τῶν εἰς αὐτὴν δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἧτοι ἓνα Διαγωνισμὸν Δύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

2.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Δύσεων διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των:

α'. Εἰς τὴν Μικρὰν Τάξιν ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρι 11 ἐτῶν συμπληρωμένων.—β'. Εἰς τὴν Μεσοτῆν Τάξιν ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12—15 ἐτῶν συμπληρωμένων.—γ'. Εἰς τὴν Ἀνωτέραν Τάξιν κατατάσσονται εἰς ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω, καθὼς καὶ ὅσοι δὲν σημειώσουν ἀπροσέκτως τὴν ἡλικίαν των.

3.—Αὐτῆς, σημειῶν φευδῆ ἡλικίαν διὰ νὰ καταταχθῆ εἰς τὴν Τάξιν, τὴν ὅποιαν θὰ ἠθέλην αὐτός, ἐὰν ἀνακαλυφθῆ, ἀποκλείεται ἐντελῶς τοῦ Διαγωνισμοῦ.

4.—Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐκαστὸν φυλλάδιον πρέπει νὰ στέλλονται ἐγκαιρῶς, ὅστε νὰ φθάσουν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὐτὰ δεκτὰ, καὶ ἧτις σημειοῦται πάντοτε εἰς ἕκαστον φύλλον ὑπὸ τὴν ἐπισημασθεῖσα τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

5.—Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Δύσεων, ὀφείλου νὰ γράφουν τὰς Δύσεις των ἐπὶ ἰδιαίτερον χάρτου εὐρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως. Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει 20 φύλλα (ἓνα ἀρκούν δι' ἓνα Διαγωνισμὸν), καὶ τιμᾶται φρ. 1.

6.—Δύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτός τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, δὲν λαμβάνονται ἐπ' αὐτῆς. Ἐπίσης, ὅταν δὴ νὰ περισοτέρων φυλλάδιων Δύσεις εἶνε γραμμέναι ἀτόπως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλον χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἐνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

7.—Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαίτερου Χάρτου τῶν Δύσεων γραμμέναι λύσεις, ὅταν δὲν συνοδεύονται ὑπὸ ἐπιστολῆς, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς ἀνοικτοῦ φακέλλου μὲ πεντάλεπτον μόνον γραμματόσημον. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης νὰ σταλοῦν καὶ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων διαμίας, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρελθῆ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχειότερου φυλλαδίου.

8.—Τὰ βραβεῖα ἀπονέμονται ὡς ἑξῆς:

α'.—Πρῶτον Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Δύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων, ἧτιοι ἀνὰ εἰς ἕξ ἐκάστης τῶν τριῶν τάξεων, ὃ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὁρθὰς λύσεις μεταξὺ τῶν ἄλλων συνομηλικῶν του. (Ὁρθαὶ λύσεις θεωροῦνται μόνον αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιουμένους). Ἐὰν ὁμοῦ δύο ἢ περισσοτέροι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων διὰ Α' Βραβεῖον τῆς αὐτῆς τάξεως, τυχὴ νὰ ἔχουν τὸν αὐτὸν ἀκριβῆ ἀριθμὸν λύσεων, τότε τὸ Βραβεῖον ἀπονέμεται διὰ κλήρου εἰς τὸν ἓνα.

β'.—Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἕξ ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων, ἧτιοι δύο ἕξ ἐκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ πρῶτον βραβεῖον.

γ'.—Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἑννέα ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων, ἧτιοι τρεῖς ἕξ ἐκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὁρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ δεύτερον βραβεῖον.

δ'.—Ἐταίρον λαμβάνουν οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον τῆς τάξεώς των.

ε'.—Ἐδῶριον Μνεῖαν λαμβάνουν οἱ ἔχοντες ὁρθὰς λύσεις ὄχι ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων ἔπαινον τῆς τάξεώς των.

ς'.—Οἱ λαβόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν Δύσεων ἐν οἰονδήποτε βραβεῖον εἰς οἰανδήποτε ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύναται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον, εἴτε εἰς τὴν ἴδιαν τάξιν εἴτε εἰς ἀνωτέραν, καὶ τίθενται τιμητικῶς ἐντὸς Διαγωνισμοῦ, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεων των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον, ὀδῆι δὲ εἰς ἀνώτερον βραβεῖον ἐκείνου, τὸ ὅποιον ἔλαβον ἄλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ἄλλοι Διαγωνισμοὶ

1.—Αἱ λεγόμενα Κυριακὰ τῆς Διαπλάσεως εἶνε εἰδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως—μία Ἐρωτησις, εἰς τὴν ὁποία οἱ φίλοι τῆς ἀπαντοῦν δι' ἐπιστολῶν ἐντὸς ὁρισμένης προθεσμίας. Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντησῶν γράφεται ἢ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τῆς Ἀναγίας, ἢ ὑπὸ τῆς οἰκονόμου τῆς Κυρὰ-Μάρθας, (κατὰ τὰς περιστάσεις), δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως.

2.—Αἱ ἐπιστολαί, αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν τίποτε ἄλλο ἐκτός αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἑξῆς: Ἀπάντησις εἰς τὴν (τάδε) Κυριακὴν τῆς Διαπλάσεως, νὰ εἶνε δὲ ὅση τὸ δυνατόν σύντομοι.

3.—Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγημάτων.—Δίδεται ὡς θέμα μία παροιμία, ἢ μία εἰκὼν, ἢ σειρά εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῆ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῆ διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐκαστοτε λεπτομερῶς, μετὰ τῶν εἰκόνων ἐπὶ τῆ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῆ τὸ διήγημα.

4.—Διαγωνισμὸς Ψευδωνύμων.—Κατ' ἔτος βραβεῖεται τὸ καλλίτερον ψευδώνυμον διὰ Δημογραφίας—πάντων τῶν συνδρομητῶν. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἐπίσης κατὰ τὴν προκήρυξιν λεπτομερῶς.

5.—Διαγωνισμὸς Ξεσπαθώματος ἧτοι πρὸς ἔγγραφὴν νέων συνδρομητῶν, καὶ Διαγωνισμὸς τῶν ἐδῶριων.—(Περὶ τῶν Διαγωνισμῶν τούτων ἴδε Κεφ. Ε' καὶ Η').

6.—Γίνονται ἀκόμη καὶ πολλοὶ ἄλλοι Μικροὶ Διαγωνισμοί, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε: Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας, Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Ποιημάτων, Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως, (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικῶ καὶ γερμανικοῦ), κτλ. Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἐκαστοτε τὰ θέματα καὶ ὀρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὅποιοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Τὰ Βραβεῖα καὶ τὰ Ἔδσημα

1.—Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς μεγάλους καὶ εἰς μικροὺς. Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Δύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος, αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως καὶ ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Ψευδωνύμων. —Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, κτλ.

2.—Εἰς τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς:

α'.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἐργον του, (ὅταν εἶνε διήγημα, ἢ Πνευμ. Ἀσκήσις, ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς) 2) δημοσιεύεται ἢ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν, εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομά του, ἂν δηλώσῃ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χορῆσι τοῦ ὀνόματός του 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς.

3.—Εἰς τοὺς Μικροὺς Διαγωνισμοὺς:

α'.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται τὸ βραβεῖον ἐργον του, (ὅταν δὲ εἶνε Ζωγραφικῆ, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ) 2) δημοσιεύεται ἢ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλαιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβεῖον τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν 3) λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομῆα τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β', Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

β'.—Ὁ τυχὼν Β' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον δύο τομῆα Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τέλος ὁ τυχὼν Γ' Βραβεῖον λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν τομῆον Παιδικοῦ Πνεύματος κατ' ἐκλογὴν του.

4.—Τὰ βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π.χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν ἴσης ἢ καὶ κατωτέρας ἀξίας. Σημειωτέον δὲ ὅτι τὰ βραβεῖα οὐδέποτε στέλλονται πρὶν τὰ ζητήσῃ ὁ δικαιούχος.

5.—Ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος, θεωροῦμενος ὡς ἔκτακτος, ἔχει ἰδιαίτερα ὅλους βραβεῖα, ὀριζόμενα ἐκαστοτε εἰς τὴν Προκήρυξιν.

6.—Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἐν ἔξαιρέτικὸν βραβεῖον ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὅποιον ἢ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητῆν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποία ἔλαβε διαγωνιζόμενος ἐκαστοτε εἰς τοὺς διαφόρους Διαγωνισμοὺς τῆς. Πρὸς τοῦτο εἰς τὰ βραβεῖα πάντων ἀνεκαιρέτως τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἐπόμενα ἀριθμητικὰ ἀξία:

α'.—Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (32)32.

β'.—Τὸ Β' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν τεσσαρά τριακοστὰ δεύτερα τῆς μονάδος (4)32.

γ'.—Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο τριακοστὰ δεύτερα τῆς μονάδος (2)32.

δ'.—Ὁ δὲ Ἐπίαιον ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ ἓν τριακοστὸν δεύτερον τῆς μονάδος (1)32.

7.—Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως

ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1899, ἧτιο ἀφότου ἰδρῆθη τὸ Ἀθρόον, τηρεῖται ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν βραβευομένων, εἰς τὸ ὅποιον σημειοῦνται, διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν, τὰ Βραβεῖα. Καὶ ὅταν οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβεῖων, τὰ ὁποία ἔλαβεν ὁ συνδρομητῆς κατὰ τὸ διάστημα ἐνὸς ἢ περισσοτέρων ἐτῶν, δώσουν ἀθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητῆν τούτον ἀπονέμεται τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον, ἅμα τῇ αἰτίῳ του. Ὡστε ἀπαραιτήτως εἶνε τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῆται καὶ ἕκαστος συνδρομητῆς διὰ τὸν ἑαυτὸν του, καὶ νὰ σημειῶν εἰς αὐτὸ τὰ βραβεῖα τὰ ὁποία λαμβάνει ἐκαστοτε, μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ ἀναγγεῖλαι ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλαιν, στέλλων λεπτομερῆ σημειῶσιν τῶν βραβεῖων του.

8.—Ὁ τυχὼν Ἀθρόον Βραβεῖον λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α) δημοσιεύεται ἢ εἰκὼν τῶν β' Βραβεῖων ὡς δῶρον τρεῖς τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν του.

9.—Ὁ τυχὼν Α' Βραβεῖον εἰς οἰονδήποτε Διαγωνισμὸν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων Βραβεῖων, τὰ ὁποία ἔλαβε κατὰ καιροὺς, δώσουν ἀθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιούται κατόπι νὰ λάβῃ Ἀθρόον Βραβεῖον. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἀπαξ Ἀθρόον, οὐδέποτε πλέον δικαιούται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, δοσθήποτε ἂν εἶνε τὰ βραβεῖα, τὰ ὁποία θὰ λάβῃ κατόπι εἰς Διαγωνισμοὺς.

Σημειῶσις.—Εἰς τὸ Ἀθρόον δὲν λογαριάζεται τὸ Β' Βραβεῖον Ἐσοπαθώματος μόνον, διότι καὶ αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ πρὸς Α' Βραβεῖον, ἀφοῦ δημοσιεύεται ἢ εἰκὼν τοῦ λαμβάνοντος αὐτό.

10.—Τὸ Βραβεῖον τῶν Ἐδῶσιμων εἶνε ἐτήσιον καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς: Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμὸν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, Ἐσοπαθῶμα, κτλ. ἢ Διάπλασις σημειῶσις Ἐδῶσιμων ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἐκαστοῦ τῶν ἀνωτέρων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Ἐδῶσιμων δημοσιεύεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, δι' ἐνὸς Ε' ἢ περισσοτέρων ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τοῦ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτὰ.

α'.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὃ ἔχων τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν Ἐδῶσιμων, λαμβάνει τὸ Βραβεῖον τῶν Ἐδῶσιμων, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: 1) δημοσιεύεται ἢ Εἰκὼν του 2) λαμβάνει ὡς δῶρον ἓνα τόμον χρυσοῦδον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου κατ' ἐκλογὴν του.

β'.—Δύο Δεύτερα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσοτέρα Ἐδῶσιμα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα χρυσοῦδον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 5 κατ' ἐκλογὴν του.

γ'.—Τρία Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσοτέρα Ἐδῶσιμα μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἐκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἓνα ἀδρον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως», ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50, κατ' ἐκλογὴν του.

δ'.—Ἐπίαιον ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Ἐδῶσιμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τῶν τελευταίων βραβευθέντων. Καὶ Ἐδῶσιμος Μνεῖα εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Ἐδῶσιμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τοῦλάχιστον τῶν τῶν τελευταίων ἔπαινεθέντων.

11.—Ἄμα τῇ λήξει ἐκάστης τριμηνίας, (28 Φεβρουαρίου, 31 Μαΐου, 31 Αὐγούστου) ὀφείλει ἕκαστος νὰ στείλῃ πρὸς τὴν Διάπλαιν λεπτομερῆ σημειῶσιν τῶν Ἐδῶσιμων, τὰ ὁποία ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριμηνίας. Ἄμα δευτέρῃ λήξει τοῦ ἔτους (30 Νοεμβρίου) γενιοῦν σημειῶσιν ὅλων τῶν Ἐδῶσιμων τὰ ὁποία ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους. Ἄλλως δὲν ἀναφέρεται εἰς τάποτελέματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ΄.

Ἀλληλογραφία.—Μικραὶ Ἀγγελίαι

1.—Κάθε συνδρομητῆς ἔχων ψευδώνυμον, καὶ τ' ἀδελφία του, ὅσα ἔχουν ἐπίσης ψευδώνυμον, δύναται νὰ γράφουν ἐπιστολάς πρὸς τὴν Διάπλαιν. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταί, διὰ νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει, πρέπει νὰ εἶνε ὅση τὸ δυνατόν σύντομοι καὶ καθαρογραμμένα: ὅταν δὲ περιέχουν τι ἀξίον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος, ἢ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαίτερον στήλην, ἢ ὁποία ἐπιγράφεται «Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως».

2.—Ἐκτός τῆς ἀλληλογραφίας μετὰ τῆς Διαπλάσεως, οἱ φίλοι τῆς συγκατανοοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν Ἐρωτήσεων καὶ Πληροφοριῶν. Ἐπιτρέπεται πρὸς τοῦτο ἰδιαίτερα στήλην, ἐπιγραφομένη Μικραὶ Ἀγγελίαι, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν, ἢ ἐρωτήσιν, ἢ πρότασιν, ἢ ἀγγελίαν, —τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως—προκαταβάλλων τὸ ἀντίτιμον κατὰ τὴν ἑξῆς διατίμησιν:

Ἡ λέξις μὲ ἅπλᾳ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητὰς μᾶς λεπτὰ 5 μόνον μὲ παχέα στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος δρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεροι τῶν 15 πληρώνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς σίχος, ἔστω καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν μὲ κεφαλαία ἢ παχέα ἢ ἅπλᾳ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς ἕξ λέξεις ἅπλαι.

—Αἱ μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου ἀγγελαὶ δὲν δημοσιεύονται.

3.—Διὰ τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως» γίνεται καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν τῆς. Ἄλλ' ἢ Ἀλληλογραφία αὐτὴ ἐπιτρέπεται μόνον μεταξὺ ὁμοφύλων. Ἀγόρια ἀλληλογραφοῦν μὲ ἀγόρια, καὶ κόρασαι μὲ κόρασαι. Αἱ σχετικαὶ προτάσεις δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Μικρῶν Ἀγγελιῶν ἐπὶ πληρωμῇ. Αἱ δὲ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύονται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φακέλλον, διὰ νὰ τὰς ἀναγνώσκῃ πρῶτον ἢ Διάπλασις καί, ἂν τὰς ἐγκρίνῃ, νὰ τὰς στέλλῃ.

4.—Ἐπιτρέπεται ἀνταλλαγὴ ἀποστολῶν πρὸς τὸν ἀδελφίαν καὶ ἐκείνους πάλιν, ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, ὀφείλει νὰ στείλῃ τὸ ταχύτερον ἐν ἰδιῶν του διὰ ν' ἀποσταλῇ εἰς ἀπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλάξιν: Ὅταν λοιπὸν ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλάξιν στείλῃ τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτὴν, στείλῃ δεύτερος.

γ'.—Ὁ τὲ δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, ὅταν θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον νὰ γράψουν τὰς ἀπαντήσεις, νὰ τὸ ὑπογράψουν, πάντοτε μὲ τὸ ψευδώνυμον των ὑπὸ τὸ ὅποιον ἐγίνεν ἢ πρότασις, (ἢ καὶ μὲ τὸ ὄνομά των μαζί, ἂν θέλουν νὰ φανερωθοῦν), νὰ ἐσωκλείσουν ἐν γραμματόσημον 10 λεπτῶν, (πάντοτε δέκα λεπτῶν, δι' οἰονδήποτε εἶνε τὸ τετράδιον), νὰ γράψουν εἰς τὸ ἄνω περιθώριον τοῦ ἐξωφύλλου μὲ μιλυβδόκονδύλον πρὸς ποῖον ἀπευθάνεται τὸ τετράδιον, (τὸ ψευδώνυμον του ἀρκεῖ), καὶ νὰ τὸ στείλουν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως, ὅπως τὸ διαβιβάσῃ.

4.—Τετράδια μὲ ἀκόσμητος καὶ ἀπεριεῖς ἀπαντήσεις, μὲ προσωπικῶς ὑπανημιούς, μὲ πειράγματα κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

5.—Νέαι προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν ἐκ μέρους τῶν καθυστεροῦντων τετράδια, ἧτιο τῶν μὴ ἀποδιδόντων τὰ λεγόμενα ἐντὸς μηνὸς τὸ πολύ, δὲν δημοσιεύονται.

6.—Ὁ λαμβάνων τετράδιον διὰ τοῦ Γραφείου τ

λειουργεί Ταμείον υπέρ των απόρων επί-
μελών μαθητών και μαθητριών.

2.—Ο σκοπός του Ταμείου τούτου είναι η
διαρκής παροχή της «Διαπλάσεως» εις παι-
δια έπιμελή και φιλόμουσα αλλά πτωχά, τὰ
όποια δὲν ἠδύνατο ἄλλως νάποικηθουν
αὐτήν. Οὕτως, ἀπέναντι τοῦ συλλεγομένου
ποσού, στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολι-
κοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς
«Βιβλιοθήκης» τῆς εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ
ἄλλαχοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανέμονται ὡς
βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστοτέρους κατὰ τὰς
ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

3.—Εἰς τὸ ταμείον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων
εἰνε δεκάτ' οἰαδήποτε ποσά, καὶ τὰ ἐλάχιστα,
ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας, καὶ παν-
τός ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρει. Τὰ
ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μὲ τὸ ποσὸν τῆς
εἰσφοράς ἐκάστου, δημοσιεύονται ἐκάστοτε
εἰς τὴν «Διαπλάσιν».

4.—Ἐκτός τοῦ Ταμείου, πολλοὶ τῶν εὐ-
πόρων συνδρομητῶν τῆς «Διαπλάσεως» λαμ-
βάνουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν Ἑσπαιώ-
ματος, ἐγγράφοντας δι' ἐξόδων των πτωχὰ
καὶ φιλόμουσα παιδία, συνιστώμενα ὑπ' ἄλ-
λων συνδρομητῶν διὰ τῆς Ἀλληλογραφίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Ἡ Σειρὰ τῆς Διαπλάσεως.—Ἡ Βι-
βλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως.

1.—Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύνανται νάπο-
κτῆσουν τὴν σειρὰν τῶν τόμων τῆς «Δια-
πλάσεως», τῶν ἐκδοθέντων πρό τοῦ ἔτους
κατὰ τὸ ὅποιον ἐνεγράφησαν.

2.)—Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 38 Τόμοι, ἐκ
τῶν ὁποίων μόνον ὁ δεῦτερος (1880) δὲν
ὑπάρχει, ἔξαντληθεὶς πρό πολλοῦ.

3.—Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1893 ἐξεδό-
θησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς
Πρώτης Περιόδου». Ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Δια-
πλάσις» ἔγινεν ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἔδδομα-
διαία, ἠλλάξε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β'
Περίοδον. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἦτοι
ἀπὸ τοῦ 1894 μέχρι τοῦ 1907, ἐξεδόθησαν
τόμοι 14, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Δευτέρας
Περιοδου».

4.—Ἡ διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν
Παιδῶν» ἐκδίδει ἐκάστοτε καὶ τόμους, ἀνε-
ξαρτήτους τοῦ περιοδικοῦ, περιέχοντας ἐκα-
στός ἀπὸ ἑν τερπνὸν καὶ ἠθικὸν ἀνάγνωμα,
ὡς ἐπιτοπλεῖστον μυθιστόρημα εἰκονογραφη-
μένον.—Οἱ τόμοι οὗτοι τιτλοφοροῦνται «Βι-
βλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως».

5.—Δεπτομερῆς Τιμοκατάλογος τῶν τόμων
«Διαπλάσεως» καὶ «Βιβλιοθήκης» δημοσιεύ-
εται ἐκάστοτε εἰς τὸ φύλλον, ὑπάρχει δὲ καὶ
ἰδιαιτέρως τυπωμένος, λεπτομερέστατος, μὲ
ὅλα τὰ εἰς τοὺς διαφόρους τόμους περιεχο-
μένα ἐκτενῆ ἀναγνώσματα, καὶ στέλλεται
ῥωρὰν πρός πάντα αἰτούντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

Ἀνανέωσις συνδρομῆς.— Ἀλλαγὴ
διευθύνσεως.— Ἐλλείποντα
φύλλαδια.

1.—Ἡ συνδρομὴ εἰς τὴν «Διαπλάσιν» εἰνε
προσληρωτέα ἐπομένως ὁ συνδρομητῆς ὁ ἐ-
πιθυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, πρέπει, πρὶν λήξῃ
ἡ συνδρομὴ του, νὰ τὴν ἀνανέωσῃ. Ὁ μὴ ἐπι-
θυμῶν νὰ ἐξακολουθήσῃ, ὀφείλει νὰ τὸ δη-
λώσῃ δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελτα-
ρίου, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πρῶτον μετὰ τὴν
λήξιν τῆς συνδρομῆς τοῦ φυλλάδιου σημειῶν
ἐπ' αὐτοῦ τὴν λέξιν «Ἀπαρᾶδεκτον» καὶ τὸ
ὄνομά του.

2.—Κατ' ἔτος ἡ Διαπλάσις προκηρύσσει
Δαχεῖον Ἀδῶρων. Φέτος τὰ ῥωρὰ ταῦτα εἰνε
ἀξίας 1620 δραχμῶν, καὶ θὰ διανεμηθῶν διὰ
τρίων κληρώσεων εἰς τοὺς ἑτησίους συνδρο-
μητῆς τοῦ 1908, ὅσοι θὰ ἔχουν ἐγγραφή ἢ
ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς των ἐγκαιρῶς ὡς
ἑξῆς:

Α') Οἱ ἐγγραφέντες μέχρι τέλους Νοεμ-
βρίου 1907 θὰ λάβουν μέρος καὶ εἰς τὰς τρεῖς
κληρώσεις (πρῶτην, δευτέραν καὶ τρίτην).

Β') Ὅσοι θὰ ἐγγραφοῦν ἐντὸς τοῦ Δεκεμ-
βρίου 1907, θὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς δύο τε-
λευταίας κληρώσεις. (δευτέραν καὶ τρίτην).

Γ') Ὅσοι τέλος θὰ ἐγγραφοῦν ἐντὸς τοῦ
Ἰανουαρίου 1908, θὰ λάβουν μέρος μόνον εἰς
τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν κληρώσιν.

Εἰς ἐκάστην κληρώσιν κερδίζουσι πενή-
κοντα ἀριθμοί, ὧν ὁ πρῶτος μίαν Δαχειο-
φόρον Ὀμολογίαν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς
τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δραχμῶν ἑκατόν (100)
οἱ δὲ ἐπόμενοι 49 ἄλλα διάφορα ἀντικείμενα
μικροτέρας ἀξίας.

3.—Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ πα-
ραγγεῖλια, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευ-
θύνεται πρός τὸν κ. Νικόλαον Π. Παπα-
δόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς
«Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν», ὁδὸς Ἐυ-
ριπίδου, 38, εἰς Ἀθήνας. Τὸ ἀντίτιμον
τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν
ἀποστέλλεται: Α') διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιτα-
γῆς, ἢ ὁποια—σημειωτέον καλῶς—εἰνε τὸ
ἀσφαλέστατον ἀπὸ κάθε ἄλλο μέσον ἀποστο-
λῆς χρημάτων Β') ἠλλεῖφει ταχυδρομικῆς
ἐπιταγῆς, διὰ χαρτονομισμάτων παντός
Κράτους.—Γ') διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς
(chèque) ἐπὶ Παρισίων.—Δ') διὰ χρυσῶν
νομισμάτων ἑσπρωμένων ἐντὸς λεπτοῦ καρ-
τονίου.—Ε') διὰ τοκομεριδίων τῶν λαχειο-
φόρων ὀμολογιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς
τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Κτηματικῆς Πίστεως
Αἰγύπτου.—ΣΤ') διὰ ταχυδρομικῶν ἐνταλ-
μάτων (Postal order) τῶν Ἀγγλικῶν Ταχυ-
δρομείων ἐπὶ Λονδίνου, ἢ ἄλλης οἰασδήποτε
ἀγγλικῆς πόλεως, πληρωτέων εἰς τὸν κοι-
στήν.—Ζ') Τὰ μικρότερα τοῦ ἐνός (1) φράγ-
κου ποσά εἰνε δεκάτ' εἰς γραμματόσημον τοῦ
Κράτους ὁπόθεν γίνεται ἡ ἀποστολή.—Η')

Μόνον ἀπὸ μέρη τῆς Τουρκίας, ὅπου δὲν
ὑπάρχουν ξένα ταχυδρομεία ἐκδίδοντα ταχυ-
δρομικὰς ἐπιταγὰς, δεχόμεθα, ἐξαιρετικῶς
καὶ μεγαλεῖτερα τοῦ ἐνός φράγκου ποσά εἰς
γραμματόσημα Ὀθωμανικά, ὑπολογιστέ-
μου ὅμως τοῦ φράγκου πρός πέντε (5) γρό-
σια γὰρ.

4.—Ἐπιστολὴ μὲ χρήματα ἀνάγκη νὰ
στέλλεται συστημένη καὶ καλῶς σφραγισμένη
δι' ἰσπανικοῦ κηροῦ πρός ἀποφυγὴν ἀπο-
λείας ἢ παραδίσεως.

5.—Ὁ πληθῶνων ἐτησίαν, ἐξάμηνον ἢ τρί-
μηνον συνδρομῆν, ἀποκτᾶ τὸ δικαιώμα μί-
αν ταχιδιὰ τυπωμένης, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλ-
λεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῆς. Διὰ πᾶσαν
ἐν τῷ μεταξὺ ἀλλαγὴν διευθύνσεως, ὁ συν-
δρομητῆς ὀφείλει νὰ στέλλῃ καὶ 50 λεπτὰ
διὰ τὴν ἀπαιτούμενην δαπάνην πρός ἐκτύ-
πωσιν τῆς νέας του ταχιδιᾶς. Ἄλλως ἡ πα-
ραγγεῖλια του δὲν ἐκτελεῖται καὶ τὸ φύλλον
του μένει εἰς τὸ Γραφεῖον.

6.—Ὁ συνδρομητῆς ὁ ἄλλασσον κατοιικίαν
ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ Γραφεῖόν
μας, συναποστέλλων καὶ λεπτὰ 50 διὰ τὴν
ἐκτύπωσιν τῆς νέας ταχιδιᾶς. Ἄλλως ἡ εἰδο-
ποιήσις δὲν εὐθιάνεται διὰ τὴν ἀπόδεικναι τῶν
φυλλάδιων. Ἐπίσης, ἐν δὲν λάθῃ κανεὶς τὸ
φύλλον μίᾳς ἑβδομάδος, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ
ἀμέσως μὲ τὴν ἐπιστολήν του ταχυδρομείου
καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν φύλλον, τὸ ὅ-
ποιον τότε στέλλεται ἐκ νέου ῥωρὰν. Αἰτή-
σεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλον μὴ
γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἰνε δεκταί, ἐν δὲν
συνδεσθῶνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου τῶν ζητου-
μένων φυλλάδιων. (Ἐκαστὸν φύλλον τοῦ
τρέχοντος ἔτους λεπτὰ 20, τῶν προηγουμέ-
νων ἐτῶν λ. 25).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

Τὸ Σῆμα τῆς Διαπλάσεως

1.—Τὸ Σῆμα εἰνε μικρὰ καρφίς ἐξ ἄρ-
γύρου ἐπίχρυσος, τὴν ὁποίαν φέρουν πρός
διακρίσιν καὶ ἀναγνώρισιν οἱ συνδρομηταὶ
καὶ αἱ συνδρομητρίαι τῆς «Διαπλάσεως». Ἡ
καρφίς αὕτη, κομφωτάτη, φέρει ἐπὶ κυκλικοῦ
βάθους χρυσοῦ διὰ μαῦρου, τὸ μονόγραμμα Δ.
τ. Π. (Διαπλάσις τῶν Παιδῶν)
περιβαλλόμενον ὑπὸ μαϊν-
δροῦ, ὅστις συμπληροῦται
διὰ τῆς χρονολογίας 1879—
1908 (τὸ ἔτος τῆς Ἰδρύσεως
τοῦ περιοδικοῦ καὶ τοῦ ἔτους
τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος).

2.—Ὅσοι τῶν συνδρομη-
τῶν ἐπιθυμοῦν ν' ἀποκτήσουν
τὸ Σῆμα, πρέπει νὰ σταλείν
εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλά-
σεως φρ. 3. Οἱ ἐκ τῶν Ἐ-
παρχίων πρέπει νὰ προσθῶ-
σουν καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὰ ἐ-
ξοδα τῆς ἀποστολῆς. Οἱ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ
δὲν προσθέτουν τίποτε διὰ τὰ ἐξοδα τῆς ἀπο-
στολῆς, ἀλλὰ πληρώνουν 3 φράγκα χρυσοῦ.
ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 106ος

Δύοσις Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἐξ ὧν
θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ φυλλάδιον τῆς
Διαπλάσεως, τῶν μηνῶν Δεκεμ-
βρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουα-
ρίου καὶ Μαρτίου 1908.

Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ὁ νέος 106ος Δια-
γωνισμὸς πρός εὐρεσιν τῶν λύσεων τῶν
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. Ὅσοι ἐκ τῶν ἐχόν-
των ψευδώνυμον ἐγκριμένον διὰ τὸ 1908,
ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθῶν, ὀφείλου πρῶτον
νὰ προμηθευθῶν ἐγκαιρῶς ἐκ τοῦ Γραφείου
μου τὸν ἀπαιτούμενον Χάρτην τῶν Λύσεων.

Οἱ Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ, τοὺς ὁποίους
εὐρίσκετε ἐν ἐκτάσει εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ
Συνδρομητοῦ (Κεφ. Γ'), παραμένουν οἱ αὐτοί.

Βραβεῖα ὅ' ἀπονεμηθῶν τὰ ὀρισμένα διὰ
τοὺς Μεγάλους Διαγωνισμοὺς, τὰ ὅποια εὐ-
σκατε ἐπίσης εἰς τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρο-
μητοῦ (Κεφάλαιον Ε', ἄρθρον 2, § α', β', γ')

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Δὲν ντρέπεσαι, Μελαγχολικό! Ἐλληγό-
πουλο, νάποικηθῆς! Ἀκουε ἐκεῖ, νὰ μείνῃς
στὴν ἴδια τάξιν! . . .

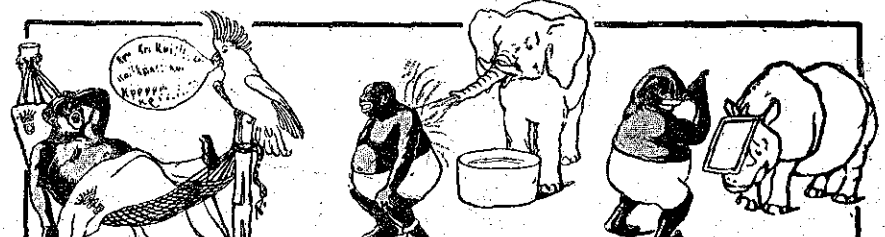
— Μὴ συγχύζεσαι, μαμά, καὶ θάλλᾶξω
τάξιν.

— Πῶς;

— Μὰ νὰ, θὰ περάτωμε ἕ ἄλλη κάμαρα.
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μουσικέτου Ἀπόλλωνος

ΠΩΣ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΖΩΑ ΕἰΣ ΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

Ὁ κύριος Κοκοκακάουτ εἰνε μαῦρος κύριος τῆς Ἀφρικῆς, πολὺ εὐγενῆς, κ' ἐννοεῖ
νὰ ζῆ μὲ τὰς ἀριστοκρατικτέρας συνηθείας καὶ ἀναπαύσεις.
Πρὸς τοῦτο χρησιμοποιεῖ τὸ εὐπειθὲ ζῶα τοῦ τόπου του, τὰ ὁποία ἀντικαθιστοῦν
ὅλα τὰ ἐπιπλα, τὰ μέσα καὶ τὰ ὄργανα τῶν Ἑυρωπαίων. Διὰ νὰ πεισθῆτε, δὲν ἔχετε
παρὰ νὰ παρακολουθήσετε τὴν σειρὰν τῶν εἰκόνων μας.

Εἰς τὰς 9 ἀκριβῶς, ὁ κύριος Κοκοκακάουτ ἐξυπνᾷ μὲ μουσικὴν. Ὡς ἔξυπνητῆρ τοῦ
χρησιμεῖ εἰνας μελωδικὸς πασαγάλλος.
Ἀμέσως κἀμινε ντοῦς διὰ τῆς αρβοσοκιδος ἐνός ἐλέφαντος, καὶ ἔπειτα ἐυρίζεται
χρησιμοποιοῦν ὡς τουαλέτταν ἕνα ρινόκερον.

Ἐν αὐτοκίνητον ποδρ-μαντῶ—τὸ βλέπετε—τοῦ φέρνει ἔπειτα τὰ ροῦχά του.
Ἀποῦ ἐνδύθη καὶ συγκρισθῆ, νὰ καὶ ὁ Ταχυδρομὸς—Πελεκάνος. Ὁ κ. Κοκοκα-
κάουτ ἐμπεροδεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν του καὶ ρίπτει τὰς ἀπαντήσεις εἰς τὸ... μισθῆτιον.
Εἰς τὰς 11 πηγαίνει περὶπατον καθάλα, εἰς τὸ Δάος. Μία καλὴ στρουθοκάμη-
λος τοῦ χρησιμεῖ ὡς ἄλογον.—Καλὴν διασκέδασιν, κύριε Κοκοκακάουτ!

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ

Ἄργησα ὀλίγον νὰ
σὰς ξαναῖδω, ἀγαπη-
τοῖ μου φίλοι, ἀλλὰ
δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε
κανὲν παράπονον διὰ
τὴν μικρὰν αὐτὴν καθυ-
στέρησιν. Βλέπετε πό-
σον εἶμαι μεταμορφω-
μένη... Ἐγὼ τὸ προ-
νόμιον ἀπὸ τὸν Θεόν,
δσον προχωρῶ εἰς τὴν ἡλικίαν, τῶσαν νὰ φαί-
νωμαι νεώτερα. Δὲν ἐννοῶ ἐμὲ τὴν ἴδιαν, ἀλ-
λὰ τὸν περιοδικὸν μου. Καὶ ἀπὸ τὸ πρῶτον
αὐτὸ φυλλάδιον εἰμπορεῖτε νὰ κρίνετε πόσον ὁ
ἐφετεινὸς τόμος θὰ εἰνε ἀνώτερος ἀπὸ τὸν πε-
ρυσινόν, ὠραιότερος, τερπνότερος καὶ καθαυ-
τὸ νεώτερος. Μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Βέρν,
— καὶ ἀπὸ τὰ ὠραιότερα, — ἄλλο ρωσικὸν
μυθιστόρημα ἔξοχον πραγματικῶς διὰ
τὴν πρώτην φορὰν ποῦ δημοσιεύω ἔργον ρώσου
συγγραφέως) τρίτον μυθιστορηματάκι διὰ
τὰ μικρὰ παιδιὰ, ἀπὸ τὰ πλέον χαριτωμένα
τῆς Κυρὰ-Μάρθας· μία κωμῆδια, (δραμα-
τάκι καλλιτέρα) ποῦ ἐγκαινιάζει σειρὰν εἰ-
κονογραφημένων θεατρικῶν ἔργων διὰ τὴν
νεολαίαν ὁ Ἀναγινῶ καὶ Μαχητὴν Ράβδον—
τὶ μεταμόρφωσις τοῦ ψυχογιοῦ!—ὁ κ Φαί-
δων ἀναλλοίωτος, ἄλλη σειρά ὑπὸ τὸν τίτλον
«Πράγματα καὶ Θαύματα ἢ ὁποία ὑπόσχε-
ται νὰ σὰς διδάξῃ πολλά, γελοιογραφίαι, ὅτι
θέλετε τελοσπάντων. Καὶ αὐτὰ ὅλα, σημειώ-
σατε, εἰνε διὰ τὴν πρώτην ἐξαμηνίαν. Τὴν
δευτέραν ἐξαμηνίαν θὰ ἔχωμεν ἄλλα, ἀκόμη
ὠραιότερα.
Καὶ τώρα περιμένω τὰς ἐντυπώσεις σας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἡ προθεσμία πρὸς ὁπολὸν Πνευματικῶν
Ἀσκήσεων διὰ τὸν 106ον Διαγωνισμὸν ἔλη-
ξε τὴν 30 Νοεμβρίου. Ὡστε οὐδεμία ἄλλη
Συλλογὴ γίνεσται πλέον δεκτὴ. Ὅσοι καθυ-
στέρησαν, ἀς κρῖθουν τὴν ὁρεξίν των καὶ τὰς
Ἀσκήσεις των διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμὸν.

Ἀπὸ τὰ νέγη τὰ χρυσὰ
Γλυκεῖα ἢ ἀγὴν προβαίνει
Καὶ νέον ἔτος χαίρει
Γιὰ τὴν Διάπλάσιν πετᾷ
Ποῦ ὄνὰ τριάντα μαιναί . . .

Οἱ στίχοι αὗτοι εἰνε τοῦ Δευκοκωμάντου
Αἰγαίου. Ἄν ὅμως προτιμᾶτε τὰ πεζὰ του,
ἴδου καὶ ἀπὸ αὐτὰ: «Μόνον τέσσαρα χρόνια
εἶμαι συνδρομητῆς σου· ἀλλ' αὐτὰ τὰ τέσσαρα
χρόνια τὰ πέρασα ἕς ἀληθινὴν εὐτυχία. Στιγ-
μὴ δὲν ἤλθε ποῦ νὰ εἶπα: Δὲν ξέρω τί νὰ κά-
νω. Πάντοτε σὺ μουδίνεις ἐνασχόλησιν... Εἶθε
νὰ ζῆς πάντα καὶ νὰ εἶσαι ἀπὸ τώρα ὕγιης
καὶ εὐρωστῆ, διὰ νὰ διαπλάσῃς καὶ ἄλλους
καὶ νὰ τοὺς ὠφελῆσῃ, ὅπως ὠφελῆσες καὶ
μένα».

Μαραμένη Φύσις, εἶσαι πολὺ δικαιολογη-
μένη, ἀποῦ σοῦ ἵκονοθεε τὸ δόντι καὶ δὲν
σοῦ ἵκονοθεε χωρὶς νὰ γίνῃ ἐγχείρησις.
Ἐλπίζω ὅμως ὅτι τώρα ποῦ γίνεσαι καλά θὰ
μοῦ γράψῃς συχνότερα.
Ἡ Ἰσρα Ἄλις ὅμως, ποῦ δὲν τῆς ἐπο-
νοῦσε κανένα δόντι, αὐτὴ δὲν ἠμποροῦσε νὰ
μοῦ γράψῃ κάπου-κάπου; . . . Ἄς εἰνε, δὲν θέ-
λω νὰ εἶμαι κακὴ μὲ κανένα, καὶ τὴν συγ-
χωρῶ προθύμως, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν
θὰ τὸ ξανακάμῃ.

Χρυσὸ Ἀγγελάκι, σχετικῶς μὲ τὴν ἡλικίαν
σου γράφεις πάρα πολὺ καλά, καὶ θὰ εἶμαι
εὐτυχῆς ἐν ἔξω γραμματάκι σου τέτοια
συχνά.
Μεγάλῃ σκληρότητι αὐτὴ τοῦ θείου σου,

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ
ΕΙΝΕ Ο ΝΕΟΣ ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ ΤΟΥ 1907
Μὲ τὰς 416 σελίδας του—Μὲ τὰς 300 εἰκόνας του—Μὲ τὰ «Δίδυμα τοῦ Τράνοβααλ»
—Μὲ τὴν «Φαντασμένην»—Καὶ μὲ χίλια-δυὸ ἄλλα.
Τιμᾶται: ΑΛΕΥΣΟΣ δραχ. ἢ φρ. χρ. 8.—ΧΡΥΣΟΑΛΕΥΣΟΣ δραχ. ἢ φρ. χρ. 10.
Καὶ ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν πρός τὸν ἐμβάζοντα τὸ ἀντίτιμον.
Ὁ ἄδειος τόμος τοῦ 1907 πωλεῖται ραμμένος (broché), μὲ χρωματιστὸν ἐξώφυλλον, ὡς τέλειον βιβλίον.

Παλλάς, να σου κρατήσει το φυλλάδιον κλει-
δωμένον έως το βράδυ! Μήπως του είχες
κάμνη τίποτε και ήθελε να σε τιμωρήσει; Ξέ-
ρω ότι πολλοί γονείς και θεοί τιμωρούν με
νηστείαν... Διαπλάσεως.

«Δέμε για τὰ πόλες, —μου γράφει το 'Α-
φρόδιο, —άλλα κάποτε τὰ χωριά έχουν
πιο πολύ γούστο». Άκουξ εκεί! και ποιος
δέν συμφωνεί εις τούτο; —Θά είπω εις τον
Ναπολέοντα Βοναπάρτην ότι εθαύμασες την
ἀπάντησίν του εις την 25ην Κυριακήν και ότι
τόν συγχάρεις.

«Αν ακούσης καμιά φορά ότι αι συνδρο-
μήτριαί σου 'Αγκυρα της Σαυηρίας και Κυ-
ρία Σκαρφαλόστρα —μου γράφει η δευτέρα,
—είνε δεινά μιλιαρδίστριαι, δέν πρέπει
καθόλου να πορρήσῃς, ἀγαπητή μου, διότι από
τόν 'Ιούλιον έχουμε εις τό σπίτι μιλιαρδοῦ,
εις τό ὅποιον ἐξασκούμεθα ὁ μπαμπᾶς, ἡ με-
γαλειτέρα μας ἀδελφή και ἡμεῖς αἱ δύο. Γνω-
ρίζεις νά παίξῃς μιλιαρδοῦ; Τί ὄραϊο παιγι-
δί...» Συμφωνῶ και σᾶς συγχάρω; διὰ τήν
τόσον κομψήν και ἡγιεινήν αὐτὴν ἀσκήσιν.

Και μία σύστασις, ἀγαπητοί μου. Θέλετε
πραγματικῶς καλλιτεχνικῶς κάρτες, ζωγρα-
φισμέναι με τὸ χέρι; Σᾶς συνιστῶ νά ὑπά-
γετε εις τό χαρτοπωλεῖον τοῦ κ. Κορτέση
(ὁδὸς Σταδίου) ὅπου θά εὑρετέ θαυμάσιαις κάρ-
τες, με χροματιστέας γελοιογραφίας τοῦ κ. Δ.
Βιῶττη. Αὐτό ἀρκεῖ.

Τὰ ἐξῆς μοῦ γράφει ἡ 'Ενθουσιώδης 'Ελ-
ληρίς: «Γιὰ φαντάσου φέτος τί ὑπερφέανεια
διὰ τοῦς 'Ελληνοπαῖδας νά εισέρχεται εις τό
τριακιστόν ἔτος σου! Δέν πιστεύω κανέν πε-
ριοδικόν ἐξώ τῶρα νά τό κατάρθωσι. Λοιπόν,
ἀγαπητή Διάπλασις, σοῦ εὔχομαι ὀλοφύγως
νά εισέλθῃς και εις τό τεσσαρακιστόν ἔτος
καὶ νά εἶσαι πρό πολλοῦ με δεκαεὶς σελίδας.»
'Αμήν!

Ὁ Μαυραγομένος Βασιλεὺς ἔκαμε κατ'
αὐτὰς τήν φωτογραφίαν του εις τοῦ κ. Ξαν-
θοπούλου, ὅπου εἶχε φωτογραφηθῆ, ὡς ἐν-
θυμησθε, και ὁ κ. Δημητρακόπουλος με τὸ
φάσμα τοῦ Βικτωρος Οὐγγῶ. Λοιπόν, και
εις τήν φωτογραφίαν τοῦ Μαυραγομένου
Βασιλεῖ ἀγγίξαι, λέει, μία κηλὶς, ὀμοιάζουσα
με ἀνθρωπίνην μορφήν. Κατὰ δὲ τήν ιδέαν
τοῦ φίλου μου, εἶνε τὸ φάσμα τοῦ Κωνσταν-
τίνου τοῦ Παλαιολόγου. — Ὅρισται;

Μουσηγέτα 'Απολλων, ἀκού; τί μοῦ γρά-
φει ὁ Δόκιμος Καλλιτέχνης. "Οτι τὰ Παι-
δικὰ Πνεύματα ποῦ σοῦ εἰδημοσιεύσα εις τὰ
φύλλα 49 και 50, δέν ἴσαν ἰδικά σου, ἀλλ'
ἀντιγραμμένα ἀπ' ἄλλου. Ἐγὼ δέν τό πι-
στεύω. Πιστεύω μᾶλλον ὅτι ἦτο ἀπλή σύμ-
πτωσις. Συμφίεται δὲ πάρα πολὺ συχνὰ νά
ὀμοιάζωσι τὰ Παιδικὰ Πνεύματα.

Τὸ Πισσαρόν 'Ονειρον με προσκαλεῖ
εις τοῦς εὐτυχισμένους γάμους τῆς ἀδελφῆς του.
Τί κρῖμα νά μὴν ἔχω τὸ ἀερόστατον τοῦ Ζι-
πελιν διὰ νά ὑπάγω! Τώρα θά στείλω μό-
νον ἀπὸ μακρὰν πᾶς καλλιτέρας μου εὐχάς.

Ἡ Τρίτη Σειρὰ τῶν «Διηγημάτων» τοῦ
κ. Φαίδωνος (Ξενοπούλου) ἔτυγεν εις τὸν
κύκλον μας τῆς ὑποδοχῆς, τῆς ὁποίας ἦτο
ἀξία. Ὁ κ. Φαίδων με παρακαλεῖ νά εὐχα-
ριστήσω ἐκ μέρους του ὄσους ἐσπευσαν τό-
σον προθύμως νὰ ποικτήσωσι και τὸ νέον του
βιβλίον.

Διαβολάκι, ἡ ἐπιστολή σου με κατασυν-
κίνησε... Τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήρια ἴδων
μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ λατρευτοῦ σου πα-
τρός.

Ἐχω ὑπ' ὄψει μου πολλὰς ἐπιστολάς
εις τὰς ὁποίας ὁ χῶρος, περιωρισμένος ἐνεκα
τῆς πληθώρας τῶν ψευδωνύμων, δέν μοῦ
ἐπιτρέπει νὰ πάντησω. Ἀναφέρω ἀπλῶς τοῦς
ἐπιστολογράφους: Δαφροστεφανομένο 'Αρμα,
Μουσηγέτης 'Απόλλων, 'Αγριοβιολέττα, Γλυ-
κειὰ 'Αμμονδιά, Νενίγκας Χριστέ, 'Ανθο-
στόλιτος Χίος και Νυκτολούδο.

Ὁ διευθυντὴς τῆς Διαπλάσεως κ. Νικ.
Παπαδόπουλος εὐχαριστῶν ἐγκαρδίως τοῦς
πολυπληθεῖς μας φίλους, ὁσοὶ τὸν συνεχάρη-
σαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἐορτῇ δι' ἐπιστο-
λῶν, δελταρίων, τηλεγραφημάτων κλπ. Αἱ
ἐκδηλώσεις αὐταὶ τὸν συγχινῶν ἰδιαιτέρως,
διότι μαρτυροῦν τὴν ἀγάπην τῶν 'Ελληνο-
παίδων πρὸς τὸ ἔργον σου.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται ἀν
δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος (φρ. 1.) Τὸ
ἐγκρινόμενα ἢ ἀνανεούμενα ἴσχυον μέχρι τῆς 30
Νοεμβρίου 1907. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α, ἀνή-
κουν εις ἀγρία, και ὅσα ἀπὸ κ. εις κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: Κύνος Μιτυλήνης α.
(Ε. Β. Χ.) Μικρὸς Πολωνός, α. (Κ. Σ. Μ.)
'Αγριοβιολέττα, κ. (Ψ. Ψ. Ψ.) 'Αρμα τοῦ
'Ἡλίου, α. (Κ. Κ.) 'Ἐλπίς τῆς 'Ελευθε-
ρίας, κ. (Ε. Λ.) 'Ἑλληνική 'Αμαζών, κ. (Μ.
Μ. Ρ.) 'Ελευθερός 'Ἑλλη, α. (Δ. Μ.) Δια-
φανὲς Δάκρυ, α. 'Εθνικός 'Υμνος, α. Δικέ-
φαλος Ἄστρος, α. (Α.) Χιονισμένον Ἄστρος,
κ. (Σ. Ω. Π.) Χάος, α. (Π. Ι. Ε.) Χιακὸς Οὐ-
ρανός, α. (1821) Μικρὸς Κυνηγός, α. (Φ. Ν. Κ.)
Μυρόσσα Φύσις κ. (Μ. Γ. Π.) Δόξα, α.
(XII) Δαφροστεφανομένο 'Αρμά, α. (Π. Σ.
Ζ.) Θανασιτὴς τῆς 'Αρχαϊότητος, α. Βασι-
λεὺς τῆς Νυκτός, α. 'Αφροστεφανομένο
Κῆμα, α. (ἀν τῶν ὄρων, μπράβο σου) Τόσκα, κ.
(;) Σηληϊὸν ὁ 'Αφρικανός, α. (Ι. Κ.) Κό-
μησα τῆς Φουλλανδίας, κ. (Κ. Σ.) 'Ἑλλη
Μετανάστις, α. (Δ. Κ.) Γαλανόλευκος Ση-
μαία, α. (+) Ψαροπούλα, κ. (Τ. Γ. Χ.)
'Αναγεννώμενος Φοινίς, α. (Δ. Γ. Μ.) 'Α-
στρον τῆς Ἀόγης, α. τῆς Ἀόγης τοῦ Ροδό-
χωμα, κ. Ροδοδάφνη, κ. Ἐγγενὲς 'Ιδανι-
κόν, α. Δαναΐδης, α. (Α. Τ.) 'Ενορακόν
'Αγαλμα, κ. Παρνασσός, α. (Ν. Χ. Τ.) 'Α-
τρόμητος Γυμνασιόπαις, α. (Α. Κ. Γ.) Παγ-
δόρα, κ. (Μ. Δ. Φ.) Βροτολόγος 'Αρῆς, α.
'Ερμῆς 'Αλάκρια, α. Φιλομειδῆς 'Αφρο-
δίτη, κ. Ζακάνασσα, α. (Ε. Φ.) Κουτσο-
φλέβαρος, α. (Ε. Φ.) 'Αναγέννησις τῆς 'Ελ-
λάδος, α. 'Ενδοξὸς Σαλαμίς, α. Πειρατὴς
τῆς Σαβάνης, α. Θυμῆς τοῦ Βράχου, κ.
'Αριστοκράτης, α. (Τ-Κ) Ρόδον τῆς Ἀγ-
ρῆς, κ. Στέφανος τῆς Ἀόγης, α. (Ρ. Ρ.)
Χρυσόμυθος Ἄστρος, κ. (Μ. Ζ.) 'Αστροκυ-
ματοδοξα Θάλασσα, κ. (Μ. Μ. Κ.) Μικρο-
μέγας, α. (Σ. Β.) Σαρδανάπαλος, α. (Σ. Β.)
'Αρχαῖος 'Ἑλλη, κ. (Δ. Χ.) Μουμουπο-
λίνα, κ. (Α. Χ.) Κέσβερος, α. Τραβιάτα, κ.
Τροβατόρε κ. Συριανὴ 'Ηγεμονίς, κ. (Μ. Δ.
Κ.) 'Ιδανικόν τοῦ 'Εθνός, κ. (Β.) 'Ελλυδο-
φόρος, α. 'Οπταία Παραδέσιον, κ. (Σ. Β.)
'Ανθοστόλιτος Χίος, κ. (Ο. Ο.) Σείρις, α.
(Σ. Χ.) Τυρταίος, α. (Α. Κ. Α.) Ἐβελίς
Μακεδών, α. (Φ. Κ. Α.) Γυρὸς τοῦ
'Ισκιου, α. (Σ. Κ. Π.) 'Ονειροκρίτης, α. (Σ.
Ε. Κ.) Διαβολάκι, κ. (;. . .) Πρόσας ὁ Νι-
κίου, α. (Ν. Κ. Σ.) Δουτινῆς 'Υαρέις, κ.
(Ε. Λ.) Χρυσοπτερόν 'Ονειρον, α. (Κ. Θ.
Β.) 'Εσπερία Ἄδρα, κ. (Μ. Θ. Β.) Σειμύ-
ραμις, κ. (Κ. Θ. Β.) Καρδία Παλαιολόγου, α.
(Ε. Δ. Τ.) 'Ορφεὺς, α. 'Ισφηνεῖα, κ. Νε-
νίγκας Χριστέ, α. (Α. Μ. Ν.) Παρτινέβε-
λος, κ. (Π-Σ.) Κουφοκεφαλῆς κ. (Μ.
Γ. Κ.) Τετραχρονόπουλος, α. (Π. Ν.) Καρ-
ρολομάγνος, α. (Γ. Κ.) Μελαγχροινὴ 'Ερη-
μίτις, κ. (Κ. Χ. Δ.) Ρεμβάζουσα Σεληνολά-
τρις, κ. (Ε. Τ.) Μικροκαπνομοίος, α. (Ο. Π.)
'Ανεμοστρόβιλος, α. 'Ανακτισοδοξα, κ. Κο-
σμοχαλασιὰ, κ. Κοινοποδοροδοξα, α. (Α. Π.)
Κορδοναροῦμπαρος, α. (Α. Γ.) Μπουλ-
ντάκι, α. 'Αμφιπέτη, κ. (Ε. Π. Γ.) Νίκη,
κ. (XII) Μυροβόλος Χαράγη, κ. (**)' Α-
στροπυρροῦς, α. (Ε. Υ. Φ. Ι.) Βαρδαλα-
μπούμπας, α. (Ε. Υ. Φ. Ι.) Κρυφοδαγα-
νάρα κ. (Ε. Υ. Φ. Ι.) Κουκουραροθεμ-
ιμένη κ. Σαρανταποδοροδοξα, κ. Γεροντοπαλ-

λήκαρο, α. 'Αρχοντοχωριάτης, α. Κατα-
λαβαροδίτης, α. Δόκιμος Καλλιτέχνης α.
(+ + +) Τσοουλάκης, α. (+ + +) 'Εθνικός
'Εγωϊσμός, α. (πρώην ταχ. Εἰρ.) Χρυσὸ
'Αγγελάκι, κ. Βασιλίσα τῶν Κυμάτων, κ.
Φόνοσι, α. Μεροστοφελῆς, α. Κωνόλευκος
Σημαία κ. Σακουλές, α. (Ι. Δ.) 'Ἐλατο τοῦ
Κιθαροῦρος, α. (Σ. Σ.) 'Ἑλληνικὸ 'Αεράκι, α.
(Κ. Σ.) Σταλακίτης, α. (Κ. Μ.) Ἐδγνήης
Φυσιογνωμία, α. (Ν. Μ.) 'Ἑλλειποσύμφορον α.
'Αρχικουτουλιάκας, α. Ξεκουτιασμένος, α.
Ζουρλομαρδίας, α. Κοκκινικοσκονφίτσις, κ.
'Ἐλενίτα κ. Φωρητολόπιον, α. Γέρω-Κα-
πετάγιος, α. (Ε; Ε:!) Μαρομένη Φύσις,
κ. (;) Χαίρε Δευθερά α. (Γ. Ρ.) 'Ωραία
'Απειρανός, α. Ναξιῶνικη Μυθῆτρα, α.
Μαρομένη Νεότη, α. Σεντενυμένη Σινω-
πίς, κ. Φέλο-Ντύρ, κ. Λεπτοκαμυμένη, κ.
Μουσικόν Τάλαντον, κ. Γλυκερὸ Φυσιογνω-
μίας, κ. 'Αρχοντογυναίκα, κ. Παραιοπούρα, κ.
Σκλάβα, κ. Μπίμ-μπάμ, κ. 'Ορνιθοῦργ-
χος, α. Σαταθῆτρα, α. Βοσπορίτης, α. Πα-
ληάτιος, α. Ἀνάβολος 'Εσπερινός, κ. 'Ἰνὸ, κ.
'Ἰππεύτρια, κ. Ψευδολόγος, α. 'Αρχιναύα-
ρος Ἐδγνυφίδης, α. 'Αμαζών, κ. Πιττακός
ὁ Μιτυληναῖος, α. Κυριακὴ 'Ακτιή, κ. Τε-
μοσοβόν 'Αστέρη κ. Ταιροπούλι, κ. Πλειάς, κ.
Ζήτω τὸ 'Εθνος, κ. Χρυσοορδᾶς Παικτο-
λός, α. Πρωταθλητής, α. Κάτισπος 'Αρα-
πάκος, κ. Χάριτος Πύργος, κ. 'Ἑλληνική
Παλιγγενεσία α. (Κ. Χ. Μ.) Καλλικέλαδος
'Αηδών, κ. (Χ. Θ. Γ.) Περιπλανώμενος
'Αθηναῖος, α. (Ι. Π. Φ.) Δουτοκαροδουκα-
λήκαρο α. (Ε. Φ.) Καραβοστασιμασμένος, α.
(Ε. Φ) Ἐσπίδης, α. 'Αλικουσις, κ. Ἄνδρο-
μάχη, κ. Βάκχη, κ. Νικολόν, κ. 'Εκά-
βη, κ. 'Ἐλένη, κ. 'Ἡλέκτρα, κ. 'Ἡρακλει-
δης, α. Νιτρικόν 'Οξύ, κ. (Ι. Α. Π.) Χορὸς
τοῦ Ζαλόγγου, α. (Γ. Κ. Σ.) 'Αριστομένης,
α. (Ι. Α. Π.) 'Αριστοτέλης, α. (Ι. Α. Π.)
Κόμης Κακίτι, α. (* +). 'Ηρακλῆς Μανό-
μερος, α. (Η. Π.) 'Ἰκνίτις, κ. (Ι. Γ.) 'Ερσί-
πια τῆς 'Αρχαίου, α. (Γ. Χ. Υ.) Πάρος, κ.
(Μ Σ) Σταυρός ἡ Νίκη, κ. (+ 8) Θεμι-
στοκλῆς, α. (+ -) Τριστένοδος Κρήτη, κ.
(11;) Γαργαρία Κρήνη, α. (Κ. Γ. Π.)

'Ανανεώσεις ψευδωνύμων: 'Ανθοδοξα
Νεότης, κ. Ἄδρα τῆς 'Ελευθερίας, κ.
«21», κ. Νυμφαία τοῦ Παμίσου κ. Φίλη
τῶν Ζώων, κ. Γαλανόλευκη, α. Βαρελάκι, κ.
'Αραπάκι, α. Τρέχα-Γέρονε, α. Παριανός
'Αριστοκράτης, α. Πίσις-Πατρίς, α. 'Ηχώ
τῆς Καρδίας, κ. Τρικυμιώδης Θάλασσα, κ. (Μ. Δ.
Κ.) 'Ιδανικόν τοῦ 'Εθνός, κ. (Β) 'Ελλυδο-
φόρος, α. 'Οπταία Παραδέσιον, κ. (Σ. Β.)
'Ανθοστόλιτος Χίος, κ. (Ο. Ο.) Σείρις, α.
(Σ. Χ.) Τυρταίος, α. (Α. Κ. Α.) Ἐβελίς
Μακεδών, α. (Φ. Κ. Α.) Γυρὸς τοῦ
'Ισκιου, α. (Σ. Κ. Π.) 'Ονειροκρίτης, α. (Σ.
Ε. Κ.) Διαβολάκι, κ. (;. . .) Πρόσας ὁ Νι-
κίου, α. (Ν. Κ. Σ.) Δουτινῆς 'Υαρέις, κ.
(Ε. Λ.) Χρυσοπτερόν 'Ονειρον, α. (Κ. Θ.
Β.) 'Εσπερία Ἄδρα, κ. (Μ. Θ. Β.) Σειμύ-
ραμις, κ. (Κ. Θ. Β.) Καρδία Παλαιολόγου, α.
(Ε. Δ. Τ.) 'Ορφεὺς, α. 'Ισφηνεῖα, κ. Νε-
νίγκας Χριστέ, α. (Α. Μ. Ν.) Παρτινέβε-
λος, κ. (Π-Σ.) Κουφοκεφαλῆς κ. (Μ.
Γ. Κ.) Τετραχρονόπουλος, α. (Π. Ν.) Καρ-
ρολομάγνος, α. (Γ. Κ.) Μελαγχροινὴ 'Ερη-
μίτις, κ. (Κ. Χ. Δ.) Ρεμβάζουσα Σεληνολά-
τρις, κ. (Ε. Τ.) Μικροκαπνομοίος, α. (Ο. Π.)
'Ανεμοστρόβιλος, α. 'Ανακτισοδοξα, κ. Κο-
σμοχαλασιὰ, κ. Κοινοποδοροδοξα, α. (Α. Π.)
Κορδοναροῦμπαρος, α. (Α. Γ.) Μπουλ-
ντάκι, α. 'Αμφιπέτη, κ. (Ε. Π. Γ.) Νίκη,
κ. (XII) Μυροβόλος Χαράγη, κ. (**)' Α-
στροπυρροῦς, α. (Ε. Υ. Φ. Ι.) Βαρδαλα-
μπούμπας, α. (Ε. Υ. Φ. Ι.) Κρυφοδαγα-
νάρα κ. (Ε. Υ. Φ. Ι.) Κουκουραροθεμ-
ιμένη κ. Σαρανταποδοροδοξα, κ. Γεροντοπαλ-

Ἄνθος τῆς Ἀγύπτου,
διὰ τὰς εὐλιτρνεῖς σου εὐχάς. —'Ασπὴ
τῆς Εἰρήνης. (Η-6)

ρωμένος Βασιλεῖς, α. 'Αργοναύτης, α. 'Ε-
θνική 'Αναγέννησις, κ. Ναυτοπούλα τοῦ
Μισολογίου, κ. Ταπεινὸς Μενεξές, α. Γλυ-
κειὰ 'Ελλάς, κ. 'Εγασὸς ἡ Θάνατος, α. Λε-
σβιακόν 'Ανθος, α. Φῶς τῆς Νυκτός, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Προστέινον μόνον οἱ ἔχοντες ψευδώνυμον
ἴσχυον διὰ τὸ ἔτος τούτο, πρὸς τοῦς ἔχοντας ψευ-
δώνυμον ἐπίσης ἴσχυον διὰ τὸ ἔτος τούτο. Προτά-
σεις με ὀνόματα, ἢ με ψευδώνυμα κατηρημένα,
δέν δημοσιεύονται].

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ν' ἀνταλ-
λάξωσι: ὁ Κόμης-Κάτι τι με τὸ Ψωμάκι
—ἡ 'Εθνικὴ 'Αναγέννησις με τὸ Μαγεμένο
'Αερογάκι και Πίσις-Πατρίς — ἡ Δουτι-
νῆς 'Υαρέις με τὸν Ρυολέτιον — τὸ Νυ-
χτολούδο με τὸν Ρυολέτιον.

Σημειώσεις. — Αἱ προτάσεις αὐτὴν τὴν
φορὰν εἶνε ὀλίγαι, διότι παρελείφθησαν αἱ
πρὸς ψευδώνυμα μὴ ἀνανεωθέντα διὰ τὸ
1908. Παρακαλοῦνται οἱ ἀνταλλάσσοντες νά
στελνουν νέας προτάσεις συμφώνως πρὸς τὰς
Ἐγκρίσεις τοῦ παρόντος φυλλαδίου και τῶν
ἐπομένων.

Ἡ Διάπλασις ἀσπάζεται τοὺς φίλους

της: Κόμητα Κακίτι, 'Ελπίδα τῆς 'Ελευθε-
ρίας (ἔστειλα) 'Εθνικὴν 'Αναγέννησιν (ἔγι-
νε καλὰ ἡ ἀδελφὴ σου) 'Αργαμπελην (ἔστει-
λα τὸ βραδέον, τὸ ὅποιον... δέν ἐπεριμενε-
σιν ἡθῶς εἶταν δέν τὸ περὶ τῆς κανεὶς τὸ παίρ-
νεις) Προσπίλῃ 'Ανάμνησιν (οἱ τύμοι ποῦ
ζητεῖς εἶνε τῶν 2,50' διὰ τὸ βραδέον σου
πρέπει νά ἐκλέξῃς δύο τῆς δραχμῆς) Βασι-
λισσιν τῶν Κυμάτων (χαίρω πολὺ) Μουση-
γεῖον 'Απόλλωνα (διευθύνει δέν εἰμπορὸν νά
δώσω) εἰμπορῶν νά τὴν ζητήσης διὰ τῶν
Μικρῶν 'Αγγελοῦν) Σανθὴν Κοιτικοπούλαν
(ἡ γνώμη μου εἶνε νὰ μὴν ἀλλάξῃς τὸ ψευ-
δώνυμον σου) Μαθαθονοδρόμον (ἔχει κα-
λῶς) Γέρω-Καπετάγιον (ἔστειλα) Μικρὸ
Διαβολάκι (ἐλήθησαν) Αἰμύρνον Μακε-
δοναῖον (ἔχει καλῶς) 'Ἑλληνικὴν Ἀγύπτον
(εὐχαριστῶ πολὺ) Ἄδραν τῆς Νεότητος
(ἐλπίζω ὅτι ἔμενεις κατευχαριστημένη) 'Ο-
νειρον τῆς Κύπρου (ἔστειλα) Αἰγυπτίαν Βα-
σιλοπούδα, 'Ελευθερον 'Ἑλληνα (εὐχαριστῶ
πολὺ δι' ὅσα γράφεις) Χρυσόμυλλον Ἄδρας,
'Ἑλληνικόν Ἐλφος (ναί) 'Ιωάννην Δάρε (τὰ
ἔλαθα) Δουτινῆς 'Υαρέιν (βεβαίως δέν ἐνό-
μισα ὅτι μ' ἐλησμόνησες) Πρόσας ὁ Νικίου
(ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρесе πολὺ τὴν ἐφύλα-
ξαι καὶ ἴσως εις τὸ προσεχὲς δημοσιεύσω κανέν
ἀπόσπασμα) 'Ασπὴ τῆς 'Ιωνίας κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἔλαθα μετὰ τὴν 7
Δεκεμβρίου θάπαντήσω εις τὸ προσεχὲς.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ 'Αθηνῶν και Πει-
ραιῶς μέχρι τῆς 23 Δεκεμβρίου, ἐκ τῶν
ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 7 'Ιανουαρίου, και ἐκ
ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 31 'Ιανουαρίου.

[Ὁ χῶρος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δέν νά
γράφουσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι,
πολεῖται ἐν τῷ Γραφεῖῳ μας εις φανέ-
λων, ὅν ἐπάστος περιεχέι 20 φύλλα
και τιμᾶται φρ. 1.]

Νέος Διαγωνισμὸς Ἀσέων.

[Κατὰ τὰν ἄνω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ ση-
μερινοῦ φυλλαδίου ἀρχίζει ὁ νέος 100ος Διαγω-
νισμὸς τῶν Ἀσέων. — Τ' ἀποτελέσματα τοῦ πρὸς
σύνθετον Πνευματικῶν Ἀσκήσεων 105ου Διαγω-
νισμοῦ θά δημοσιευθοῦν τὸν 'Απρίλιον. Ἄλλ' ἡ
δημοσιεύσις τῶν ἐγκριθεσῶν Ἀσκήσεων ἀρχίζει
ἀπὸ σήμερον και θά ἐκαστοκρονὴ καθ' ἑλὴν
τὴν ἑξαμηνίαν, ἤτοι μέχρι τέλους Μαΐου. — Πρὸ
τῆς προκηρῆσεως τοῦ νέου Διαγωνισμοῦ πρὸς σύν-
θετον Ἀσκήσεων διὰ τὴν Β' Ἑξαμηνίαν, οὐδεὶς
δικαιούται νά στείλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν]

1. Δεξιόγραφος.

Πρόβειν ἀν πλησιάζης
Σ' ἐνὰ πρᾶγμα στρογγυλὸ,
Ξορκισμοῦς, σταυροῦς θά κάνης,
Καί 'στὸ τέλος; ἀγίασμοῦ.
'Εστάλη ὑπὸ τοῦ 'Εθνικοῦ 'Ισοδούτου

2. Μεταγραμματισμός.

'Ἐπικίνδονο ταξίδι
Μὲ μιὰ βάρκα ὡς τὸ νησί,
Τρέλλα! συμφωνεῖς και σὺ;
'Ἄλλὰ τίποτε, τοῦ κάκου,
Τί ἀγύριστο κεφάλι!
Καί... με βάρκα διορθωμένη,
Τὸ νησί, νά το, προβάλλει.
'Εστάλη ὑπὸ τῆς 'Ελληνικῆς Ἀγύπτης

3. Συλλαβογράφος.

Ἐν φωνῆν, εις πλανήτης
Καὶ ἀντωνυμία μαζί,
Κάμνον τοῦ Θεοῦ τὸν φίλον
Στὸν Παράδεισον ποῦ ζῆ.

4. Πνευματικὰ τετραγώνων.

α) * * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

5. Ἐπιγραφὴ.

Ν Η Κ Σ
Η Π Α Σ
Ο Ι Β Ο
Σ Κ Α Ι
Γ Ι Α Π
Ν Ι Ο Ν

6. Κρυπτογραφικόν.

1 2 3 4 5 6 7 = Ἀρχαῖος ποιητής.
2 5 6 7 = Συγγενὲς ἐξ αἱμάτων.
3 4 = Θεός.
4 3 1 6 7 = Τροφή.
5 7 1 6 3 5 4 = Ἐπιστήμη.
6 7 1 5 7 = Ἀντωνυμία.
7 2 3 5 4 = Χώρα τῆς Μ. Ἀσίας.

7. Ἀριθμητικὸν παίγιον.

2. 1. 6. 3. 5. + - X : = 1
Τὰ ἀριθμητικὰ σημεῖα, ὡς ἡ τάξις δύναται
νά μεταβληθῇ, νά παρενεθῶν μεταξὺ τῶν
ἀριθμῶν, ὡς ἡ τάξις θά μείνῃ ἀμετάβλητος,
οὕτως ὥστε νά σχηματισθῇ ἐξίσωσις διδουσα
τὸν ἀριθμὸν 1.

8-13. Μαγεῖον Γράμμα μετὰ Μεσοστι-
χίδος ἐκ παραγῶν.

Τῇ ἀνταλλαγῇ δύο γραμμάτων ἐκάστης τῶν

14. Διπλῆ Ἀκροστιχίς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζητου-
μένων λέξεων ἀποτελοῦν Τιτάνα, τὰ δὲ τε-
λικὰ Νηρηΐδα:

1, Ἐντομον. 2, Ἀρχαία βασιλοπούς. 3,
'Ακρωτήριον τῆς 'Ελλάδος. 4, Ἀρχαία Βα-
σιλίτσα. 5, Ποταμός. 6, Βασιλεὺς τῆς 'Ιθά-
κης. 7, Μυθολογικόν τέρας.

15. Φωνηνολόπιον.

μ-μ-γυθ-β-βλ-λλ-λ-σ-σμφρ

16. Γρίφος.

αρ ρον ρον ρον
δς ρον ρον ρον
δς ρον ρον ρον
δς ρον ρον ρον

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις με ἀπλᾶ στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν
λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῦς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5
μόνον με πρᾶξαι στοιχεῖα τὸ διπλάσιον, και με
κ. ο. φ. α. λ. α. τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὄρος 15 λέ-
ξεις, δηλαδὴ και αἱ ἐλιγότεραι τῶν 15 πληροῦν-
ται ὡς νά ἴσαν 15. Ὁ χωριστὸς πῆλιχος, ἔστω
και ἀπὸ μίαν λέξιν, με κεφαλαία ἢ κατὰ τὰ ἀπλᾶ
στοιχεῖα τῶν 8 στοιχῶν, δημοσιεύεται, ὡς ἐξ ἑλέσε
ἀπλᾶ. — Αἱ μὴ συνοδεούμενα ὑπὸ τοῦ ἀνταίμιου
ἀγγεῖλια δέν δημοσιεύονται.]

Ψηφίσαιτε πάντες τὸ ὙΠΕΡ ΔΙΑΠΛΑ-
ΣΕΩΣ και ΖΗΤΩ Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ.

Κοδόρορε, πρότασις και ἐκλογή σου ἐξο-
λοῖ. Τὸ διηγετικὸς ἐπικατοῦν ἔχει
τοῦδε ἐν Δημοσηφισμασιν ἡμέτερον κόμμα
ἐνθουσιωδῶς ἀποδεχόμενον αὐτὰς, ἔκει ὑπο-
στηρίζει και τὸ ἐξεργάζομενον τοῦ κύκλου τῶν
συνήθως πλειοψηφούντων ἀραιότατον ψευδῶ-
νυμον

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

οὐτινος ἡ ἐπικράτης θέλει σημειώσει και-
νοφανῆ σταθμὸν ἐν τῇ ιστορίᾳ τοῦ Δημοσηφ-
ισμοῦ.

ΛΑΤΡΗΣ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ,

ΓΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. (Ζ-329)

Ποῖος τρόπος καλλιτέρας ὑπάρχει πρὸς ἐκ-
δήλωσ

